

# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΗ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1951

ΑΡΙΘ. 4

## ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

† *Μητροπολίτου Λαρίσης Δωροθέου* Νά συγχωρήσ. —  
† *Μητροπολίτου πρ. Δήμου Βασιλείου* Ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος ἦτο ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου; —  
† *Μητροπολίτου Ἀξώμης Νικολάου* Αἰθιοπικά: Ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία ἀποκτᾷ Ἀβούνα. — *Ἀρχιμανδρίτου Χρυσσοτόμου Θέμελη* Ὁ Μητροπολίτης Εὐρίπου Παΐσιος (1753—1757) — *Προσβ. Ἰωάννου Σ. Ράμφου* Ὁ ἅγιος Χαράλαμπος (10 Φεβρουαρίου). — *Ἀρχιμ. Χρυσσοτόμου Μουστάνα* Τὸ Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ δράσιν τῆς Ἐκκλησίας μας). — *Ἐκθεσεις* ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας χρήσεως 1950—1951. — *Παρατηρήσεων Στήλη*: Ἡ ἀφετηρία. — Τὸ δεύτερον βῆμα. — Ἐσχάτη βεβήλωσις. — Ἐπιπεται συνέχεια. — *Χρονικά*. — *Βιβλιογραφία*.

## ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΗΣ

Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ὁ Σωτὴρ ὀρίζει «Ὅταν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, κακεὶ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑπάγε διαλλαγῆθι τῷ ἀδελφῷ σου καὶ εἶτα ἔλθῶν πρόσφερον τὸ δῶρόν σου». Ὡραιοτάτη διδασκαλία περὶ συγχωρήσεως. Πόσοι ὅμως ἐξ ἡμῶν θὰ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ μὴ ἀντιπαρέλθουν αὐτῆν; Πόσοι δὲν θὰ ἠθέλων ὑπὸ τοὺς ὄρους αὐτοῦ νὰ μὴ μετάσχωσιν εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ δώρου; Ὑπάρχουν πανταχοῦ καὶ πάντοτε δυσκολίαι, δυσχέρειαι, ὑπάρχουν πτωχικαὶ καρδίαι. Τὰς δυσκολίας ὅμως αὐτὰς οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ εἰ μὴ ἡ συγχώρησις.

Ἀπὸ τὴν ἐν γένει ζωὴν τοῦ Προφητάνακτος Δαβὶδ μανθάνομεν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συγχωρήσεως. Τὴν παρατηροῦμεν εἰς ἓν ὀρισμένον συμβάν τοῦ βίου του, ὅταν κατεδιώκετο ἀπὸ τὸν Σαοὺλ, ὅστις ἠθέλε νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ καὶ ἐζήτει πρὸς τοῦτο εὐκαιρίαν, καὶ ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε μὲ στρατὸν ἐναντίον του, καθ' ὃν χρόνον ὁ Δαβὶδ φεύγων τὴν ὀργὴν του εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς τὰ ὄρη, διὰ νὰ τὸν ζητήσῃ καὶ τὸν φονεύσῃ. Ἡμέραν τινὰ, δηλαδὴ, ὁ Σαοὺλ εἰσῆλθεν εἰς ἓν σπήλαιον νὰ ἀναπαυθῆ, ἀφ' οὗ ἐξεδύθη τὸν βασιλικὸν του μανδύαν. Εἰς τὸ βάθος ὅμως τοῦ σπηλαίου αὐτοῦ εἶχε κρυβῆ μὲ τοὺς ἐμπίστους του ὁ Δαβὶδ. Ὅταν οὗτοι εἶδον τὸν βασιλέα, ἠθέλησαν νὰ τῷ ἐπιτεθῶσι καὶ τὸν φονεύσωσι,

χαίροντες διότι ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖράς των, ἀλλ' ὁ Δαβὶδ ἠμπόδισεν αὐτοὺς καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ ἀπομακρυνθοῦν. Ὁ Δαβὶδ ἐξερχόμενος ἔκοψεν ἓν μικρὸν τεμάχιον ἀπὸ τὸν βασιλικὸν μανδύαν καὶ ὅταν ἀπεμακρύνθη ὁ Σαοὺλ τοῦ ἐφώναξε «Κύριέ μου καὶ Βασιλεῦ μου». Ὅταν δὲ ὁ Σαοὺλ ἐστράφη, ὁ Δαβὶδ ὑποκλιθεὶς ἐξηκολούθησεν: «Ἦσο ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἰδοὺ ἓν τεμάχιον τοῦ ἐπενδύτου σου, τὸ ὁποῖον ἔκοψα. Ἴδε ὅτι οὐδὲν κακὸν διενεώθη νὰ πράξω ἐναντίον σου καὶ οὔτε ἀπεπειράθην τοιοῦτο κατὰ σοῦ».

Ἡ συμπεριφορὰ αὕτη ἦτο κατὰ τὸ νέον διὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ἣτις ἀνέγραψεν «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος». Τοῦτο εἶναι πνεῦμα ἀπὸ Ἐκεῖνον, Ὅστις ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ ὀρίζει «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισούντας ὑμᾶς καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς». Τοῦτο εἶναι πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις διδάσκει «Μὴ ἐκδικεῖσθε, μὴ ἀνταποδίδοτε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλ' εὐχεσθε καὶ εὐλογεῖτε».

«Πόσον ἰσχυρὸν, λέγουσι τινές, εἶναι τὸ ἀντεκδικεῖσθαι, τὸ ὑπερασπίζειν τὴν θεῖαν. Δὲν δύναμαι, λέγουν, ἄλλως νὰ πράξω, πρέπει νὰ ἀμύνωμαι». Ἡ ἐκδίκησις εἶναι μία δύναμις, ἀλλὰ τί δημιουργεῖ; Πόσον φοβερά εἶναι τὸ βλέπομεν εἰς τὸν πόλεμον, καθ' ὃν αἱ μάζαι στροβιλίζονται κατὰ μαζῶν, τὰ πυροβόλα βρυχῶνται καὶ τὰ ὄπλα κροτοῦν, τὰ ἀεροπλάνα βομβαρδίζουν καὶ ὀλόκληροι πόλεις ἐρημοῦνται καὶ μεταβάλλονται εἰς κόνιν ἀνθισμένοι χῶροι. Ἡ πράξις αὕτη τῆς ἐκδικήσεως δημιουργεῖ ἐρήμους καὶ συναθροίζει πτώματα καὶ ἀφίνει νὰ τρέξουν ποταμοὶ αἱμάτων καὶ δακρῶν. Πεδίον μάχης εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς πλατεῖαν Ἄδου. Ναι, εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκδίκησις, ἀλλὰ ἡ συγχώρησις εἶναι ἀσυγκρίτως δυνατωτέρα ἐπὶ τῆς καρδίας.

Τὸ βιβλίον τῶν Βασιλείων ἐξακολουθεῖ ἀφηγοῦμενον ὅτι, ὅταν ὁ Σαοὺλ ἤκουσε τὸν Δαβὶδ εἶπε «Εἶναι αὕτη ἡ φωνὴ σου, υἱέ μου Δαβὶδ»; Καὶ ὁ Σαοὺλ ἐκλαυσε. Ναι! τὸ ἦσθάνθη, καὶ τοῦτο ἦτο μία δύναμις νέα, ἣτις ἔλεγε «Σὺ εἶσαι δικαιοτέρος ἀπὸ ἐμέ». Καὶ μόνον ἡ δύναμις αὕτη δύναται νὰ ἀφοπλίξῃ. Πράγματι, ὁ συγχωρῶν πιστεύει, βλέπει πολὺ μακρὰν, ἐνῶ ὁ

ἐκδικούμενος εἶναι μύωψ. Πολλοὶ φοβοῦνται μὴ δὲν δυνηθοῦν, καὶ οὕτω ὑποκύψουν καὶ ταπεινωθοῦν. Πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅμως ὅτι ὁ ὑπομείνας καὶ ἐνεργῶν χριστιανικῶς, αὐτὸς θὰ νικήσῃ, ἢ δὲ νίκη ἀνήκει εἰς τοὺς πρῶτους καὶ ὑπομονητικούς. Μακάριοι θὰ εἴμεθα ὅταν πάσχωμεν χάριν τοῦ δικαίου. Μὴ φοβούμεθα καὶ μὴ στενοχωρούμεθα ὅταν μεγαθύμως καὶ ἀνυστεροβούλως συγχωρῶμεν, ἅς ἀφειθῶμεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ αὐτὸς θὰ χορηγήσῃ τὴν νίκην, ὅταν κανεὶς ἐπιτεθῇ ἐναντίον μας.

Ὁ Δαβὶδ ἔλαβεν εὐλογίαν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν του: «Ὁ Κύριος ἅς σοι τὸ ἀνταποδώσῃ ὅ,τι καλὸν ἔπραξες». Ἴδου ἡ ἀμοιβὴ τῆς μακροθυμίας του. Πόσον λοιπὸν ἐξαιρετικὴ καὶ ὠφέλιμος καὶ πλήρης θείας ἀνταμοιβῆς εἶναι ἡ συγχώρησις. Πόσον ἐξ ἄλλου ἀξιόποινος ἢ ἐκδίκησις. Τί δὲ μὲ τὸν συγχωροῦντα συμβαίνει; Αὐτὸς θὰ ἴδῃ ἡμέρας εὐχαρίστους, ὁ συγχωρῶν καλεῖται νὰ λάβῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν συγχώρησιν δεικνύεται ἡ ἀγάπη. Χωρὶς τῆς ἀγάπης οὐδὲν ἄλλο μᾶς ὠφελεῖ.

Διηγοῦνται ὅτι ἕνας ἀσκητὴς πολὺ ἐσοκέπτετο τὴν μέλλουσαν κρίσιν. Εἶδε κάποτε ἐν ὄνειρον, ὅτι εἶχε μετατεθῆ εἰς ἕνα τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστος ἄνθρωπος ἀποθνήσκων ἐλάμβανε τὴν δίκην καὶ τὴν κρίσιν. Ὁ Χριστὸς ἐκάθητο ἐπὶ θρόνον ὑψηλοῦ, ὑπὸ τοὺς πόδας Του δὲ ἐκάθητο Ἄγγελος κρατῶν μίαν ζυγαρίαν. Ἐκαστος ἐνεφανίζετο ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ φορτωμένος μὲ δύο σάκκους, ἐξ ὧν ὁ εἰς περιελάμβανε τὰ καλὰ τοῦ ἔργου, ὁ δ' ἕτερος τὰς ἀμαρτίας του. Ὁ Ἄγγελος ἐζύγιζε τοὺς δύο σάκκους καὶ ἀναλόγως τοῦ βάρους ὁ Χριστὸς ἐξέφερε τὴν κρίσιν. Ἄλλ' ὁ σάκκος τῶν ἀμαρτημάτων ἦτο πάντοτε ὁ βαρύτερος. Ὁ ἀσκητὴς ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ ἀνεστένεκεν ἐν μεγάλῃ θλίψει, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀναριθμητοὶ ἐπέρασαν, διὰ τοὺς ὁποῖους ἤκουε καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. Τέλος παρατηρεῖ μίαν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ ἐμφάνισις τὸν παρηγόρησε, διότι ἐκ τῶν δύο σάκκων μεγαλύτερος ἦτο ὁ τῶν καλῶν ἔργων. Ἐχάρη τῶνδ' αὐτῆς, διότι θὰ ἐγίνετο μάρτυς εὐτυχίας οὐρανίας δι' ἕνα ἄνθρωπον. Ἀτυχῶς ὅμως διὰ τὴν γυναῖκα αὐτὴν τὰ καλὰ ἔργα ἦσαν ἐξωτερικοὶ καὶ μόνον τύποι, ἦσαν ἔργα μὴ ὑπαγορευθέντα ἀπὸ χριστιανικὴν ἀγάπην, ἀλλὰ πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, ἦσαν ἔργα ὑστεροβουλίας, συμφεροντολογίας, οὐχὶ ἔργα πίστεως, συγχωρήσεως, ἀγάπης, φιλαλληλίας. Ἔλειπε δηλαδὴ ἀπὸ αὐτῆς ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συγχώρησις. Ἔλειπεν ἡ χριστιανικὴ βᾶσις. Καὶ ἡ κατὰ τὸ φαινόμενον εὐσεβῆς ἐκείνη γυνὴ δὲν ἐδικαιώθη.

Καὶ ἡμεῖς εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου φέροντες τὸ δῶρόν μας. Εἶναι εἴσοδος θυσίας. Τί φέρομεν μαζύ μας; Ἐδῶ δὲν μᾶς ἀπομακρύνει οὐδεὶς. Μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ φέρωμεν τὸ δῶρόν μας. Μᾶς ἐπιβάλλεται ὅμως

## Ο ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ ΗΤΟ ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ;

Ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος διὰ τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1836 ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, ἦν κατωτέρω παραθέτομεν, ἤτησατο τὴν χορήγησιν αὐτῷ κανονικῆς ἀδείας πρὸς μετὰ βασίιν του εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς διεκπεραιώσεως σοβαρωτάτης δι' αὐτὸν ὑποθέσεως, ἣς τὸ ἀντικείμενον διαβλέπομεν ἐν αὐτῇ.

Ἀριθ. Πρωτ. Διεκπ. 119

Ἐν Βαμβακοῦ τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1836

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου

Ὁ Ἐπίσκοπος Σελλασίας<sup>1</sup>

Ἀνάγκη ἀναπόφευκτος μὲ βιάζει νὰ παρακαλέσω τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ μοὶ συγχωρήσῃ τὴν εἰς Ἀθήνας μετὰ βασίιν μου εὐαρεστομένην νὰ μοὶ παραχωρήσῃ διὰ τοῦτο δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀδειαν ἀπουσίας. Διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὴν ἀνωτέρω ἀνάγκην, ἅς μοὶ συγχωρήσῃ νὰ τῆς ὑποβάλω ἀντίγραφον ἀποσπάσματος καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ προσκλήσεως τοῦ ταμείου τῆς διοικήσεως Λακεδαιμόνος διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦμαι ὡς χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον. Ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτος δὲν εἶμαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πολυκαιρίαν καὶ διότι κανὲν τῶν ἀφορῶντων τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐγγράφων δὲν σώζεται εἰς χεῖράς μου, εἶναι ἀδύνατον ἐντεῦθεν ν' ἀπαλλαχθῶ τῆς ζητήσεως ταύτης, καὶ νὰ μὴν ὑποπέσω ἀφ' ἐτέρου εἰς περαιτέρω καταδίωξιν, βλέπω τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μεταβῶ εἰς Ἀθήνας, διὰ νὰ εὕρω τὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα εἰς τὰ ἀρχεῖα καὶ νὰ διαλύσω τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους παρακαλῶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ ἐπινεύσῃ εἰς τὴν, περὶ τούτου, αἴτησίν μου, εἰ δ' ἄλλως θὰ ὑποπέσω εἰς ἐνοχλήσεις καὶ πειρασμοὺς καταδιωκόμενος ἀδίκως, ἐνῶ δὲν χρεωστῶ.

Τ. Σ.

Εὐπειθέστατος

† Ὁ Σελλασίας Θεοδώρητος».

Ἡ καταδικαστικὴ δέ, διὰ τὸν Θεοδώρητον, ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Ἀπόσπασμα τῆς ΛΓ' διοικητικῆς συνεδριάσεως

1. Ὡς γνωστὸν διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) 1833 ὁ Βρεσθένης ἐπιτοφορήθη Σελλασίας.

.....  
νὰ ἐνθυμηθῶμεν, εἶναι τοῦτο θυσία ἀληθῆς ἢ κατὰ τὸ φαινόμενον; Θὰ τὸ μάθωμεν, ἐάν κάμωμεν τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἑαυτοῦ μας ὅπως συμβουλεύει ὁ Χριστὸς. Νὰ συγχωρήσωμεν μὲ ἀγάπην καὶ κατόπιν νὰ τὸ προσφέρωμεν. Τότε ἡ θυσία μας θὰ εἶναι ἀξία καὶ εὐπρόσδεκτος, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου βλέπουν ἐπὶ τὸν δίκαιον καὶ τὰ ὄρα αὐτοῦ ἀκούουν τὴν προσευχὴν τοῦ δικαίου.

† Ὁ Λαρίσης ΔΩΡΟΘΕΟΣ

γεγομένης τὴν 11 Αὐγούστου περὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 182 οἰκίας παρὰ τοῦ τότε Ἀντιπροέδρου Κ. Βρεσθένους.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν ὑπ' ἀριθ. 4449 τοῦ ἐλεγκτοῦ εἰσηγητοῦ Κ. Γ. Κ. Τισαμενοῦ περὶ τῆς, κατὰ τὸ 1824 ἔτος, ἀγορασθείσης οἰκίας ὑπ' ἀριθ. 182 παρὰ τοῦ τότε Ἀντιπροέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος Κ. Βρεσθένους Θεοδωρήτου διὰ γρῶσια 7550.

Θεωροῦν, ὅτι ἡ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐκποίησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων κατὰ τὸν ἸΒ' Νόμον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ 1824 ἐγένετο διὰ μετρητῶν κατὰ τὰ 4)5 καὶ κατὰ μόνον τὸ 1)5 εἰς ἐθνικὰς ὁμολογίας.

Θεωροῦν, ὅτι ὁ τότε Ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ Κ. Βρεσθένους ἀφ' οὗ ἐπλήρωσεν εἰς τὴν, ἐπὶ τῶν ἐκποιήσεων τούτων, ἐπιτροπὴν γρῶσ. 6000, εἰς λογαριασμὸν τῆς ἀνωτέρω οἰκίας ἔμεινε καθόλας τὰς γενομένας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξετάσεις, χρεωστῶν πρὸς τὸ δημόσιον εἰς ἐξόφλησιν γρῶσ. 1750.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ παρουσιασθέντα εἰς τὸ συνέδριον ἔγγραφα, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκία ἐπωλήθη ἐν καιρῷ πρὸς τὸν Κ. Στάμον Διδασκαλόπουλον ἀπὸ τὸν Κ. Βρεσθένους, ἐν ᾧ οὗτος δὲν ἐπλήρωσεν ὀλόκληρον τὴν τιμὴν αὐτῆς εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 Β. Δ. πρὶν ἢ πληρωθῆ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος δὲν δύναται νὰ ἀνανεωθῆ τὸ δικατοῦραφον τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς, ἥτις καὶ μένει εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους

Ἐ γ ρ ῶ ν ε ι

Νὰ προσκληθῆ ὁ ἅγιος Βρεσθένης καὶ ὁ νῦν κάτοχος τῆς οἰκίας Κ. Στάμος νὰ πληρώσωσι πρὸς τὸ δημόσιον.

Αὐτὸ γρῶσ. 1750 ἢ κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1835 Β. Δ. λογιζομένου τοῦ γρῶσ. πρὸς 1.60 τῆς δραχ., δραχ. 1050 καὶ

Βον Τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς 80)ο κατὰ τὸ αὐτὸ Β. Δ. ἀναβαίνον(τα) εἰς δραχ. 996 καὶ 75, τὸ ὅλον δραχ. 2040,75, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος τῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δραχ. 1050 μέχρι τῆς τελείας ἐξοφλήσεως..

Ὁ Κ. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας προσκαλεῖται νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας πράξεως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματεῖαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴ τὰ περαιτέρω καὶ νὰ πληροφορήσῃ, ἐν καιρῷ, τὸ συνέδριον περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν διαληφθέντων χρημάτων, διὰ νὰ ἀνανεωθῆ ἐπομένως τὸ ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου Βρεσθένους Κυρίου Θεοδωρήτου ὑπ' ἀριθ. 63 δικόγραφον τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1834 ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

*N. Σαλίβεργος*

Ὁ Ταμίας τῆς Διοικήσεως Λακεδαιμόνος  
*N. Κορφιωτάκης*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς τὴν 9 Σ]βρίου 1836 (Σπάρτη)».

† Ὁ πρ. Λήμον ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

## ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

Ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία ἀποκτᾷ Αἰθίοπα Ἀβοῦνα

Ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ἀβοῦνα Ματθαίου, τοῦ Κόπτου Ἀρχηγοῦ τῆς αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας, ἐπισυμβάντα τὸ ἔτος 1926, ἤνοιξεν ἡ πρώτη σελὶς τοῦ πρώτου τόμου τῆς ἱστορίας τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Ἀπὸ δὲ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου Κόπτου Ἀβοῦνα Κυρίλλου, ἐπισυμβάντα περὶ τὰ τέλη ἡξάντος Ὀκτωβρίου, ἀνοίγει ἡ πρώτη σελὶς τοῦ β' τόμου τῆς ἱστορίας ταύτης.

Ὁ πρῶτος τόμος συνοψίζεται εἰς τὰς ἀγωνιώδεις προσπάθειας τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀποκτήσῃ Ἱεραρχίαν ἐκ τῶν σπλάγχων τοῦ Αἰθιοπικοῦ Κλήρου.

Ἄχρι τότε ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῆς ἐκχριστιανίσεως αὐτῆς διὰ τοῦ ἁγίου Φρουμεντίου (340), πλὴν μιᾶς ἐξαιρέσεως, δὲν εἶχε ποτε ἐπισκόπους Αἰθιοπας, οὐδὲ ἀλλοπαδοὺς, πλὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ αὐτοῦ ἀδιαλείπτως ἀλλοδαποῦ, στελλομένου παρὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Κοπτικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀπὸ τὴν Ἀραβικὴν κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξῆς, ὁσάκις ἐχέρειεν ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς Θρόνος τῆς Αἰθιοπίας, ἔστελλεν ἐκ τοῦ Κοπτικοῦ Κλήρου τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Ἡ παράδοσις αὕτη ἐφθασε νὰ περιβληθῆ κύρος Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εἰς συλλογὴν ἱερῶν κανόνων παρενεβλήθη ἐμβολιμαῖος κανὼν τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς διακελεύων, ὅπως ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία ἔχῃ ἓνα καὶ μόνον Ἱεράρχην ὡς Ἀρχηγὸν αὐτῆς, καὶ αὐτὸν ἀλλοπαδόν.

Ἡ μόνη ἐξαιρέσις ἐσημειώθη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου, κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἸΘ'. αἰῶνος, ὁπότε ἐχειροτονήθησαν τέσσαρες ἐπίσκοποι Κόπται ἐξ Αἰγύπτου, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Οὗτος δὲ ὑπῆρξεν ὁ προτελευταῖος, ὁ Ἀβοῦνα Ματθαῖος. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπίσκοποι δὲν ἐσημειώσαν μακρὰν διαβίωσιν ἐν Αἰθιοπίᾳ καὶ ἐναπελείφη μόνος ὁ Ἀβοῦνα Ματθαῖος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ σημειωτέον, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰωάννης, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπως ἀποστείλῃ εἰς αὐτὸν τρεῖς ἐπισκόπους, δὲν ἔτυχεν εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως παρὰ τῶν ἄρμοδιῶν.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀβοῦνα Ματθαίου ἐξήγειρε θύελλαν συζητήσεων περὶ τῆς διαδοχῆς. Ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία, ἀγαναγνώρισσα τὸν ἀπόκρυφον χαρακτήρα τοῦ ὡς ἄνω κανόνος τῆς Α'. ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀντέκρουσεν ἐρωμένως τὰς ἀδιαλλάκτους ἀντιρρήσεις τῆς ἐν Καίρῳ Κοπτικῆς Ἐκκλησίας περὶ ἑνὸς μόνου Ἱεράρχου, καὶ τούτου Κόπτου. Αἱ συζητήσεις κατέληξαν τότε εἰς χειροτονίαν πέντε αἰθιοπῶν ἐπισκόπων ὑπὸ Κόπτην Ἀρχιεπίσκοπον.

Ἡ Ἱταλικὴ κατοχὴ τῆς Αἰθιοπίας ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας. Κατεδικάσεν εἰς θάνατον δύο ἐκ τῶν ἐπισκόπων ὡς ἔθνικῶς δρώντας. Ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων τριῶν ὁ μὲν εἶχεν ἀποβιώσει, οἱ δὲ ἄλλοι δύο συνεργαζόμενοι μὲ τοὺς Ἱταλοὺς ἐδέχθησαν τὴν πραξικοπηματικὴν ἀνακήρυξιν τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας ὡς Αὐτοκεφάλου ὑπὸ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν ὡς Ἀρχιεπίσκοπον, τὸν Ἀβραάμ, τὸ 1937. Τὸ ἔτος 1939 ἀποθνήσκει ὁ Ἀβούνα Ἀβραάμ. Σύνοδος ἐξ 72 μελῶν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μονῶν καὶ τῶν ναῶν ἐκλέγει τὸν Β', Ἀβούνα τῆς αὐτοκεφάλου Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας. Εἶνε ὁ Ἀβούνα Ἰωάννης. Ἡ κατάρρευσις τῆς Ἱταλικῆς ἐν Αἰθιοπία αὐτοκρατορίας παρέσυρε καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δημιούργημά της.

Ἡ ἀποκατάστασις τῆς Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας εὐρέθη ἐνώπιον τετελεσμένου γεγονότος, τῆς ἀνακηρύξεως δηλ. τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας εἰς Αὐτοκέφαλον. Τὸ γεγονὸς ἀνταπεκρίνετο μὲν εἰς τὰς αἰθιοπικὰς προσδοκίας, ἀλλὰ προήλθεν ἀπὸ καθεστῶς ἐχθρικὸν καὶ ἔφερεν ἀντικανονικὸν χαρακτήρα, ὡς ἐστιγματίσεν αὐτὸν ἡ κηδεμονεύουσα Κοπτικὴ Ἐκκλησία.

Ἦρχισαν τότε νέα διαπραγματεύσεις· ἐπανήλθεν ἄνευ συνεννοήσεως ὁ ἐπὶ Ἱταλικῆς κατοχῆς ἀπομακρυνθεὶς Κόπτης Ἀβούνα Κύριλλος. Αἱ διαπραγματεύσεις παρετάθησαν· διάφοροι ἀντιπροσωπεῖται, Αἰθιοπικαὶ καὶ Κοπτικαὶ, διημείβοντο μεταξύ Ἀδῆς Ἀβέβας καὶ Καῖρου, καταλήξασαι εἰς «modus vivendi» τὸν Ἰούλιον 1948 ὑπογραφέν ἐν Καῖρω.

Διὰ τοῦ συμφώνου τούτου λαμβάνει ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία εἶδος αὐτονομίας. Ἀναγνωρίζεται εἰς αὐτὴν νὰ ἔχη ἱεραρχίαν Αἰθιοπικὴν ὑπὸ Ἀρχιεπίσκοπον Αἰθιοπα. Διευτυώθησαν τινες ἐπιφυλάξεις. Τὸν μὲν Ἀρχιεπίσκοπον θὰ ἐκλέγουν οἱ Αἰθίοπες τῆ ἐγκρίσει τοῦ Αὐτοκράτορος. θὰ χειροτονῆ ὅμως ὁ Κόπτης Πατριάρχης. Ὁ ζῶν τότε Κόπτης Ἀβούνα Κύριλλος ἀπομακρύνεται τῆς ἔδρας χωρὶς νὰ παυθῆ, οὐδὲ νὰ παραιτηθῆ. Εἰς δ' ἐκ τῶν αἰθιοπῶν ἐπισκόπων θὰ ἐπιτροπεύῃ μέχρις οὗ χηρέυσῃ ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς θρόνος, ὅποτε θὰ ἐκλεγῆ τελειωτικῶς ὁ Αἰθιοψ Ἀρχιεπίσκοπος. Τοὺς δὲ Αἰθιοπας ἐπισκόπους θὰ ἐκλέγῃ ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία, θὰ χειροτονῆ ὁ Πατριάρχης τῶν Κοπτῶν, ἢ, κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ, ὁ Αἰθιοψ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἡ Κοπτικὴ Ἐκκλησία, θέλουσα νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξάρτησιν καὶ φοβουμένη τὸν δι' αὐτοκεφαλοποιήσεως ὀριστικὸν χωρισμόν, ὑποβάλλει τὴν Αἰθιοπικὴν ἱεραρχίαν εἰς ἐπίσημον δῆλωσιν πρὸ τῆς χειροτονίας, ὅτι θὰ σεβασθῆ τὸν δεσμὸν τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Κοπτικὴν.

Ἦδη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀβούνα Κυρίλλου πρόκειται νὰ τεθῆ ἡ συμφωνία αὕτη εἰς πλήρη ἐφαρμογὴν. Ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία πρόκειται νὰ ἔχη Αἰθιοπα καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἀκόμη κανονισμὸς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Οὐδὲ ἔχει προσανατολισθῆ ἀκόμη ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς. Εἶνε πρωτοφανὲς γεγονὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ.

Πάντως ὅμως, δεδομένου ὅτι ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία εἶνε ἐπίσημος θρησκεία τοῦ Κράτους, ὁ δὲ ῥόλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἶνε λίαν σπουδαῖος ἐν τῇ ζωῇ τῆς χώρας τῆ πολιτικῆ καὶ τῆ κοινωνικῆ, ἡ Πολιτεία δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀδιάφορος ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὸν Αὐτοκράτορα. Εἴτε ἀμιγῶς κληρικῆ, εἴτε μικτῆ ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θὰ εἶνε ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις, ἡ προέγκρισις τοῦ Αὐτοκράτορος διὰ τὸν ὑποψήφιον Ἀρχιεπίσκοπον εἶνε ἀπαραίτητος.

Ὡς ἐνδεδειγμένους διὰ τὴν διαδοχὴν φέρεται ὁ Ἐπίσκοπος Βασίλειος, ὅστις καὶ ἐπετρόπευε κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς μακρὰν τῆς ἔδρας διαμονῆς τοῦ τελευταίου Κόπτου Ἀβούνα Κυρίλλου.

Σήμερον ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἔξ κανονικοῦς ἐπισκόπους Αἰθιοπας· ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐπὶ Ἱταλῶν χειροτονηθέντες. Οὗτοι, ὡς προελθόντες ἀπὸ ἀντικανονικὸν καθεστῶς, κρατοῦνται ἐν τῷ περιθωρίῳ, τὸσον ὁ τῶς Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι. Μόνον ὁ ἐν Ἐρυθραίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος Μάρκος καὶ ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπός του Κύριλλος εἶναι ἀνεγνωρισμένοι, ὡς λόγος δὲ τῆς ἀναγνωρίσεως προβάλλεται ὅτι, καίτοι χειροτονηθέντες ἐπὶ Ἱταλῶν, δὲν θεωροῦνται προδόσαντες τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησίαν, ὡς οἱ ἄλλοι, καθ' ὅσον ἐχειροτονήθησαν δι' ἐπαρχίαν μὴ ἀποτελοῦσαν πρὸ τῆς Ἱταλικῆς κατοχῆς τμήμα τῆς Αἰθιοπίας, ὁ δ' ὄρκος πίστεως, ὃν τότε οἱ Αἰθίοπες ἱεράρχαι ἔδωκαν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἱταλίας, διὰ τοὺς ἐν Ἐρυθραίᾳ δὲν ἀπετέλεσε προδοσίαν, ὡς ὑπῆρξε διὰ τοὺς ἐν Αἰθιοπία συναδέλφους τῶν.

Πάντως διὰ τοῦ νέου Αἰθιοπας Ἀρχιεπισκόπου ἀρχίζει νέα σελὶς τῆς ἱστορίας τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας, διὰ πρώτην φοράν ἀποκτώσης πλήρη αἰθιοπικὴν ἱεραρχίαν.

† Ὁ Ἀεζώμης ΝΙΚΟΛΑΟΣ

#### ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Εἰώθασιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἡνίκα ἂν μείζονος ἀρχῆς ἐπιλάβωνται, καὶ ἐν ὄγκῳ φρονήματος γίνεσθαι μείζονι.

\*

Πολλὰ πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἐν χερσὶν ἔχοντες, οὐκ ἴσμεν, ἀλλὰ περιεχόμεθα ζητούντες πολλάκις ἢ κατέχομεν, ὅταν πρὸς ἕτερον ἢ διάνοια τετραμμένη ἦ.

\*

Πολλάκις γίονα σαλευόμενον ψηφίς ὑποθεθεῖσα ἔστησε, καὶ μυριαγωγὸν πλοῖον μικρὸν πηδάλιον ἰθύνει καὶ κινδύων ἀπαλλάττει.

## Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΥΡΪΠΟΥ ΠΑΪΣΙΟΣ

[ 1753—1757 ]

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1748—1752 διευθυντὴς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς διετέλεσεν ὁ κατὰ κόσμον Παναγιώτης Βυζάντιος<sup>1</sup>, ὃς ὡς ἱερομόναχος φέρων τὸ ὄνομα Προκόπιος. Ἦτο μαθητὴς τοῦ Κριτίου, λόγιος ἀνὴρ, διαδεχθεὶς ἐν τῇ διευθύνσει τῆς Σχολῆς τὸν Ναθαναὴλ Καλλονάρον καὶ διδάξας ἐν αὐτῇ πρὶν ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν. Κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα τοῦ ἔτους 1752 ὁ Προκόπιος, φέρων τὸ ὄψικιον τοῦ Μεγάλου Πρωτοσύγκελου, ἐξελέγη μητροπολίτης Εὐρύπου, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀποβιώσαντος μητροπολίτου Εὐρύπου Γρηγορίου. Τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς τὸν ὀνομάζει «πανοσιώτατον καὶ ἔλλογιμώτατον μέγαν πρωτοσύγκελλον». Δὲν ἐποίμηνεν ὅμως ἐπὶ πολὺ τὴν Ἱερὰν Μητροπολιν Εὐρύπου, διότι ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἀπεβίωσεν<sup>2</sup>.

Τὸν «τὸ κοινὸν χρέος ἐκπεπληρωκότα»<sup>3</sup> μητροπολίτην Εὐρύπου Προκόπιον τὸν Βυζάντιον διεδέχθη ὁ πανοσιολογιώτατος μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας Παΐσιος.

Οὗτος κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Γιάννιτσα, κειμένου ἀνατολικῶς τῶν Καλαμῶν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Παΐσιου ἐγένετο τῇ 1η Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1753<sup>4</sup>. Πληροφορίας περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἡθους τοῦ Παΐσιου θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ κατωτέρω δημοσιευμένον Γράμμα Εἰδήσεως. Τὸ γεγονός ὅτι ὁ Παΐσιος διετέλεσε Μέγας Πρωτοσύγκελλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐξελέγη μητροπολίτης Εὐρύπου ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἐκ Πελοποννήσου (Ναυπλίου)<sup>5</sup> καταγομένου πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Ε', τοῦ Καρακάλλου, κατὰ τὴν δευτέραν πατριαρχίαν αὐτοῦ (7 Σεπτεμβρίου 1752—16 Ἰανουαρίου 1757)<sup>6</sup> ὡς σχετίζεται μὲ ὑποστήριξιν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, ἔνεκα κοινῆς καταγωγῆς ἐκ τῆς αὐτῆς μεγάλης χερσονήσου.

Μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ Κυρίλλου ἐκ τῶν πατριαρχικῶν καθηκόντων καὶ τὴν ἔξορίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Σινᾶ (16 Ἰανουαρίου 1757), ὁ Παΐσιος ὑπέβαλε τὴν

παραίτησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς μητροπόλεως Εὐρύπου, καὶ δὴ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἰδίου ἔτους 1757<sup>7</sup>. Κατ' ἀκολουθίαν ἐποίμηνε τὴν μητρόπολιν Εὐρύπου ἐπὶ τρία ἔτη καὶ ἑπτὰ μῆνας.

Τὸν Παΐσιον, παραιτηθέντα, διεδέχθη, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1758, ἦτοι μετὰ ἐν ἔτος, ἐπὶ τοῦ Πατριαρχίου Κων/λεως Σεραφεῖμ, ὁ «δσιώτατος σύγκελλος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως» (μητροπολίτου ὄντος τοῦ Λιονυσίου)<sup>8</sup> Παΐσιος καὶ οὗτος ὀνομαζόμενος<sup>9</sup>.

Ὁ πρῶν Εὐρύπου Παΐσιος ἐν ἔτει αψξς' (=1766) κατὰ Μάϊον (κς') ὑπογράφει εἰς ὑπόμνημα τοῦ Ἀμίδης Παΐσιου<sup>10</sup>. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος (Αὐγούστου ε') ὑπογράφει εἰς ὑπόμνημα ἐκλογῆς τοῦ «Δαμασκοῦ Λανυλ<sup>11</sup>», καὶ τῇ ς' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους εἰς ὑπόμνημα τοῦ Ἀντιοχείας Λανυλ, «θανόντος Φιλήμονος»<sup>12</sup>.

Κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1770 ἐξελέγη μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας καὶ διόκησεν «ἄνευ σκανδάλων ἐννέα ἔτη» τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ὅτε «διενέξεις ἀναφνεῖσαι μεταξύ τῶν ὀρθοδόξων καὶ αὐτοῦ ἠγάπησαν τὸ Πατριαρχεῖον νὰ πέμψῃ ἐπιτροπικῶς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Παΐσιου τὸν ἐπίσκοπον Ἱερισσοῦ καὶ ἀγίου Ὁρους Ἰάκωβον, πρὸς προσωρινὴν διοίκησιν, νὰ διορίσῃ δὲ τῷ 1780, κατὰ Μάρτιον, αὐτὸν μὲν μητροπολίτην Βόσνης, Γάνου καὶ Χώρας δὲ τὸν Κύριλλον, τὸν πρῶν μητροπολίτην Βόσνης»<sup>13</sup>.

Ὡς μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας ὁ Παΐσιος ἐξελέγη «διὰ κοινῆς ἐκλογῆς καὶ κανονικῶν ψήφων», εἰς διαδοχὴν τοῦ Γάνου καὶ Χώρας Προκοπίου, μετατεθέντος εἰς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σμύρνης, ὡς μητροπολίτης δὲ Μπόσνας «κατεστάθη προεδρικῶς», κατὰ τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα<sup>14</sup>. Εἰς τὸ ὑπόμνημα ἐκλογῆς τοῦ Ἐπισκόπου Κυδωνίας Γερασίμου, (Μάρτιος τοῦ 1780), ὁ Χριστιανουπόλεως Ἱερεμίας, ὑπο-

1. Ἐπετηρὶς Ἐτ. Βυζ. Σπουδῶν, τ. Θ', σ. 265.—Κατὰ Βασίλειον Α. Μυστακίδη ὁ Παΐσιος παρητήθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1757, καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ ἐξελέγη τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐπετηρὶς Ἐτ. Βυζ. Σπουδῶν, τόμ. ΙΒ' (1936), σ. 172.

2. Θρακικά, τ. 6 (1935), σ. 42. Μητροπολίτου Σάρδεων Γερμανοῦ, Ἐπισκοπικοὶ Κατάλογοι τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης.

3. Ἐπετ. Ἐταιρ. Βυζ. Σπουδῶν, τ. ΙΒ' (1936), σ. 172.

4. Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, ΚΣΤ' (1906), σ. 116 («Ἀντιοχικά»).

5. Αὐτόθι.

6. Αὐτόθι, σελ. 117.

7. Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, ΑΒ' (1912), σ. 367, ἐν Μανουὴλ Γεδεών, Γανοχώρον Ἐκκλησιαστικαὶ Παροικίαι.—Σημειωτέον ὅτι ὁ μητροπολίτης Βόσνης, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους διαφόρους, ἐξηρτάτο, μέχρι τῆς μετὰ τῆς Σερβίας ἐνώσεως τῆς Βοσνίας (Μπόσνα) ἐκ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου τῆς Κων/λεως. Σήμερον ἐξαργάται ἐκ τοῦ Πατριαρχίου τῆς Σερβίας. Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλ. Πυρσοῦ, τόμ. 7, σελ. 568—569.—Κατὰ δὲ τὸ Συνταγματικὸν τοῦ 1855 «ὁ Πόσνας καὶ Σεραγίου, ὑπέρτιμος καὶ ἐξαρχος Δαλματίας» («ὑπὸ τὸν Ἰπεκίου»), κατεῖχε τὴν Κ' θέσιν. Ῥάλλη—Ποτλή, Σύνταγμα θεῶν καὶ ἱερῶν Κανόνων, τόμ. Ε', σελ. 515.

8. Θρακικά, τόμ. 6, (1935) σελ. 60,

1. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, ΚΓ' (1903) σελ. 16.

2. Ἐν Ἐπετηρὶδι Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τόμος Θ' (1933), σ. 265.—Μανουὴλ Γεδεών, Χρονικά τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας ἐν Κων/λει ΑΩΠΓ' σ. 152, 157.—Προβλ. Ἀκτῖνες, τεύχος 86 (1943), σ. 125.

3. Β. Α. Μυστακίδου, «Ἐπισκοπικοὶ Κατάλογοι», ἐν Ἐπετηρὶδι Ἐταιρείας Βυζ. Σπουδῶν, τόμ. ΙΒ' (1936), σ. 172.

4. Μεσσηνιακά, καὶ ἰδίᾳ περὶ Φαρῶν καὶ Καλαμάτας κ. λ. π., ὑπὸ Δημ. Χ. Δουκάνη. Τεύχος Γ', Ἀθῆναι 1911, σελ. 310—111.—Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζ. Σπουδῶν, τ. Θ' (1933), σ. 265.—Μανουὴλ Γεδεών, Χρονικά Πατρ. Ἀκαδημίας ἑ. ἀν.—Ἀρχιμ. Ἰεζεκιὴλ Βελανιδιώτου, Δήμοβα καὶ Γιάννιτσα, ἐν Νέα Σιών, τόμ. 1907, σ. 112—1113.—Βλ. τὸ κατωτέρω δημοσιευμένον Γράμμα Εἰδήσεως.

5. Κατ' ἄλλους ἐκ Δημητσάνης. (Ἐπετ. Ἐτ. Βυζ. Σπουδῶν, τ. ΙΑ' (1935), σ. 292, σημ. 2).—Ὁ Μανουὴλ Γεδεών (Πατρ. Πίνακες σ. 641—642), ἀναφέρει ὅτι ὁ Κύριλλος, ἐν Ναυπλίῳ γεννηθεὶς, «ἠκροάσατο τῶν μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ τῆς ἐν Δημητσάνῃ μονῆς τοῦ Φιλοσόφου».

6. Μανουὴλ Γεδεών, Πατριαρχικοὶ Πίνακες, σ. 642.

γράφων, ἔχει καὶ τὴν γνώμην «τοῦ ἁγίου Μπόσνας κὺρ Παΐσιου»<sup>1</sup>.

Κατὰ τὸ ἔτος 1777 ὁ Παΐσιος ἀφιέρωσε τὰ ἀρχιερατικά του ἄμφια καὶ ὀκτακόσια γρόσια εἰς τὴν ἐγγὺς τῆς γενετικῆς αὐτοῦ Γιαννίτικης κειμένην Ἱερὰν Μονὴν Δημιόβης. Ἀπέθανε δέ, ἄγνωστον πότε, ἐν Κερκύρα, ἐρχόμενος ἐκ Μολδαβίας, ὅπου μετέβη πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν<sup>2</sup>.

Τοῦ μητροπολίτου Εὐθείου Παΐσιου σώζεται τὸ Πατριαρχικὸν Γράμμα Εἰδήσεως, ἦτοι τὸ Γράμμα, δι' οὗ ἐπικυροῦται, γνωρίζεται καὶ κοινοποιεῖται, αὐτῷ τε καὶ τῷ κλήρῳ καὶ λαῷ τῆς μητροπόλεως Εὐθείου, ἡ ἐκλογὴ, ἡ χειροτονία, καὶ ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ πρὸς ἀνάληψιν τῆς ποιμαντικῆς διοικήσεως τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸ γράμμα αὐτό, καθ' ὅσον γνωρίζω, ἐνταῦθα τὸ πρῶτον δημοσιεύμενον, εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ καλῶς διατηρουμένης μεμβράνης (Ομ. 55 Χ Ομ. 52) διὰ γραμμάτων μικρῶν καὶ εὐαναγνώστων, ἐπιμελῶς γεγραμμένων εἰς 32 σειράς, ἄνευ σφαλμάτων ὀρθογραφικῶν. Ἐνωθεν τοῦ κειμένου ὑπάρχει ἡ πατριαρχικὴ ἐπιγραφή, «† Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης», ἐσχηματοποιημένη περιπλόκως, ἡ δὲ πατριαρχικὴ ὑπογραφή ἐν ἀρχῇ ἔχει μέγαν σταυρόν, καὶ διήκει καθ' ὅλον τὸ κάτω μέρος τῆς μεμβράνης. Τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ κειμένου (Α) εἶναι καλλιτεχνικῶς ἐξεργασμένον, κεκοσμημένον εἶδει σταφυλῶν. Ἐξαρθρῶνται ἐκ τοῦ ἐπι μεμβράνης Γράμματος τούτου κλωστὰι (κυανοῦ χρώματος, 24 τὸν ἀριθμόν), εἰς δέσμην συνηνωμένα καὶ χιαστί διαπερασμένα εἰς τέσσαρας ὅπως κάτωθι τοῦ κειμένου, ἐκ τῆς ὁποίας δέσμης ἐξηρτάτο, ὡς συνήθως, μολυβδίνη βούλλα τοῦ Πατριάρχου, ἣτις δὲν σώζεται, ἀφαιρεθεῖσα προφανῶς. Οἱ συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς δὲν ὑπογράφουσι εἰς τὸν κάτωθι τοῦ κειμένου χῶρον, καθ' ὅσον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται πλήρως ἐντὸς τοῦ κειμένου<sup>3</sup>.

Ἐκ τοῦ ἐπι μεμβράνης Γράμματος τούτου πληροφορούμεθα τοῦτο μὲν τὰ ὀνόματα τῶν μητροπολιτῶν τῶν ἐκλεξάντων τὸν Εὐθείου Παΐσιον, τοῦτο δὲ μανθάνομεν περὶ τοῦ ἡθους αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ τίτλου, ὃν ἔφερε τότε ὁ μητροπολίτης Εὐθείου.

Οὕτω πληροφορούμεθα ὅτι, ἀδεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου (τοῦ Ε'), οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημοῦντες ἐν ἔτει 1753 ἱερώτατοι Ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτιμοι, ὁ Ἐφέσου Διονύσιος, ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ Καισαρείας Καππαδοκίας Παρθενίου, τοῦ Καισαρείας καὶ Ραιδεστοῦ Γερασίμου, τοῦ Νικομηδείας Γαβριήλ, τοῦ Χαλκηδόνης Ἰωαννίου, τοῦ Προύσης Μελετίου, τοῦ Κρήτης Γερασίμου, τοῦ Φιλιπποπόλεως Σεραφεῖμ, τοῦ Ἀγχιάλου Ναθαναήλ, τοῦ Ἀδριανουπόλεως Διονυσίου, ἔχον-

1. Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος, τόμ. ΛΔ' (1935), σελ. 444.

2. Ἀρχιμ. Ἰζεκιήλ Βελανιδιώτου, Δήμοβα καὶ Γιάννιτσα, ἐν Νέα Σιών, 1907, σελ. 1112—1113.—Μεσοσηνιακὰ καὶ ἰδίᾳ περὶ Φαρῶν καὶ Καλαμάτας κ.λ.π. ὑπὸ Δημ. Χ. Δουδάκη, τεύχος Γ', Ἀθήναι 1911, σελ. 310—311.

3. Πρβλ. Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τ. ΙΓ' (1937), σ. 212 κ. ἑ.

## ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑ

### Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

[ 10 Φεβρουαρίου ]

Τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους<sup>1</sup>, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ «Βασιλεύοντος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάσα δαιμονικὴ λατρεία πέπαιται»<sup>2</sup>, ἐδημοσιεύθη ἐν λατινικῇ μεταφράσει ἐξ ἑλληνικοῦ χειρογράφου ἀνωνόμου συγγραφέως εἰς τὰ Acta Sanctorum<sup>3</sup>. Ἐν τῇ μεταφράσει ταύτῃ καὶ ἐν τῷ Μηνολογίῳ τοῦ Βασιλείου<sup>4</sup> ὁ ἅγιος ἀποκαλεῖται ἱερεὺς, εἰς τινα δὲμα συναξάρια καὶ τὸ ἀρχαῖον τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως, ἐπίσκοπος<sup>5</sup>. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἐν διαφόροις χειρογράφοις καὶ ἄλλα μαρτύρια τοῦ ἁγίου<sup>6</sup>, ἐν δὲ τούτων μετηνέχθη εἰς κοινὴν διάλεκτον ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Δανιὴλ Ἰβηρίτου<sup>7</sup>.

1. Ἐν τῷ Μηνολογίῳ τοῦ Βασιλείου καὶ τοῖς συναξάρσις τὸ ὄνομα Χαράλαμπος (χαρᾶς καὶ θείας λαμπρότητος πλήρης) ἀπαντᾷ ὑπὸ τὸν τύπον Χαράλαμπος καὶ Χαράλάμπιος. Πλὴν τοῦ ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους εἶναι γνωστοὶ καὶ ἄλλοι δύο ὁμώνυμοι μάρτυρες, ὃν ἡ μνήμη ἄγεται τῇ 30 Μαΐου καὶ 17 Σεπτεμβρίου. (Synax. Eccl. CG. 717 καὶ 54).

2. Βλ. BHG<sup>2</sup> 298.

3. Acta SS, Febr. II σ. 381—386.

4. Migne 117, 305.

5. Synax. Eccl. CP. 445, 38. Δημητριάδου (Τυπικὰ) I, 49.

6. Σωφρ. Εὐστρατιάδου. Συμπλήρωμα ἁγιορ. καταλόγων Ἑσπεδίου καὶ Λαύρας, σ. 78. Πρβλ. καὶ A. Ehrhard, Überlieferung und Bestand der hagiographischen., I, 568.

7. Σωφρ. Εὐστρατιάδου, ἐνθ' ἄν. 78. Τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου δημοσιεύεται ἐν λαϊκῇ παραλλαγῇ ὑπὸ τοῦ

.....  
 τος καὶ τὰς γνώμας τοῦ Κυζίκου Ἀνανίου, τοῦ Δέρκων Σαμουήλ, τοῦ Σεργῶν Ἰωαννικίου, καὶ τοῦ Κῶου Μελετίου, προέκριναν καὶ ἐξελέξαντο μητροπολίτην Εὐθείου, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ «προσαρχιερατεύσαντος κὺρ Προκοπίου, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, καὶ τὸ κοινὸν ἀποδεδωκότος χρέος, τὸν δσιώτατον καὶ λογιώτατον ἐν ἱερομονάχῳ κὺρ Παΐσιον». Ὁ Παΐσιος δὲ οὗτος, μέγας Πρωτοσύγκελλος χρηματίας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, κατὰ τὸ ἐν λόγῳ Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Γράμμα, ἐκοσμεῖτο πολλαῖς ἀρεταῖς. Ἦτο δηλονότι «ἀνὴρ τίμιος καὶ ἱεροπρεπής, κόσμιός τε καὶ σεμνοπρεπής ἐν τῷ σωματικῷ καταστήματι καὶ τοῖς ψυχικοῖς ἡθεσι, πρᾶοτητι καὶ φρονήσει διαπρέπων, θεοσεβία τε ἐθραμμένος, καὶ καλῶς τὰ θεῖα πεπαιδευμένος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸ ἀγγελικὸν ἡμφιεσμένος σχῆμα, καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένος, σώφρων καὶ εὐτακτος, καὶ πεπαιδευμένος, καὶ λόγιος, καὶ τῆς ἑξῶ φιλοσοφίας ἐγγεγυμνασμένος, σεμνῶς τε βιοτεύων, καὶ διαγωγὴν ἐνδεικνύμενος τὴν πρέπουσαν τῷ ἀγγελικῷ σχήματι, καὶ πρᾶξιν ἔχων, καὶ πείραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων».

(Συνεχίζεται)

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ



Κατὰ τὰ μαρτυρικά Ἄκτα, ὁ ἅγιος Χαράλαμπος ἐξήσεν ἐν Μαγνησίᾳ τῆς Μ. Ἀσίας συλληφθεὶς δὲ κατὰ τὸν ἐπὶ αὐτοκράτορος Σεπτι-



Εἰκὼν τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου τοῦ Μιχαὴλ Ἐφεσίου μοναχικῆς τέχνης (1738), ἐκ τῶν κειμηλίων τῆς Μ. Ἀσίας. Κάτω εἰκονίζονται τρεῖς σκηναὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου.

μίου Σευήρου διωγμὸν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Λουκιανοῦ καὶ ἀπογυμνωθεὶς τῶν ἱερῶν ἀμφίων του, ἐξεδάρη ζῶν. Θυμωθεὶς ὁ Λουκιανὸς διὰ τὴν ἐν τῇ πίστει ἐμμονὴν τοῦ ἁγίου, προσεπάθησεν «οἰκείαις χερσὶ ξέειν» αὐτόν, αἱ χεῖρές του ὅμως ἠδράνησαν, μεθ' ὃ ὁ ἅγιος προσευχηθεὶς τὰς ἀποκατέστησε. Οἱ δῆμιοι Πορφύριος καὶ Βάπτος καὶ τρεῖς γυναῖκες<sup>1</sup>, ἰδόντες τὴν καρ-

<sup>1</sup> *Ἀγαπίου Κορητῆς* (Ν. Παράδεισος 401—405) καὶ *Κ. Δουκάκη* (Μ. Συναξαριστής, Φεβρουάριος, σ. 183, ἐξ.). Ἰδὲ καὶ *Μιχ. Γαλανοῦ*, Οἱ βίοι τῶν ἁγίων, Φεβρουάριος, Ἀθήναι, 1950, σ. 55 ἐξ. (ἔκδ. Ἀποστ. Διακονίας).

1. Ἡ μνήμη τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ ἁγίῳ ἄγεται τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου. «Ἐθληταὶ τῶν ἁγίων Χαράλαμπος, Πορφύριος, Δαύκτος καὶ τριῶν γυναικῶν». *Migne* 117, 305.

τερίαν τοῦ ἁγίου, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, ὁ δὲ Λουκιανὸς μετὰ πολλὰς βασάνους διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸν ὄλων.

Εἰς τὰ μαρτυρικά Ἄκτα τοῦ ἁγίου δὲν σημειοῦται τὸ ἔτος τοῦ μαρτυρίου του· ἐπειδὴ ὅμως εἰς αὐτὰ ἀναφέρεται ὁ Σεπτίμιος Σευήρος, ὅστις εὑρίσκετο ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τὸ 202, οἱ Βολλανδισταὶ ὑποθέτουν τὸ ἔτος τοῦτο ὡς χρόνον τοῦ μαρτυρίου, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ Εὐσέβιος ἀνάγει τὴν ἐναρξιν τοῦ διωγμοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Φαβιανοῦ καὶ τοῦ Λουκιανοῦ τῷ 201.

Ὁ ἅγιος Χαράλαμπος, τοῦ ὁποῦ ἡ μνήμη ἄγεται ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου, τιμᾶται ἰδιαζόντως ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς προστάτης ἀπὸ τῶν λοιμωδῶν νόσων καὶ ἰδιαίτερος τῆς πανώλους<sup>1</sup>, πανταχοῦ δὲ σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος ἰδρύθησαν ναοὶ εἰς τιμὴν του<sup>2</sup>. Καὶ μοναὶ, διαλελυμένα ἤδη, φέρουσι τὸ ὄνομά του, ὡς ἡ ἐν Ἐρημοκάστρῳ (Θηβῶν), ἡ ἐν Σκοπέλῳ, ἡ παρὰ τὸ Δαδίον (Λοκρίδος) καὶ ἡ παρὰ τὸν Αὐλῶνα Καρυστίας, καὶ τινὰ ἄλλα χωρῖα<sup>3</sup>.

Πλήρη ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου μετὰ ἰδίου κανόνος ἔγραψεν ὁ Γεώργιος Τραπεζούντιος, ἥτις περιελήφθη εἰς τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις τοῦ Μηναίου<sup>4</sup>. Ἡ ἀκολουθία αὕτη, ἐκδοθεῖσα ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ τοῦ ἱερέως Γεωργίου Μαϊώτου τῷ 1694, ἐπανεξεδόθη δωδεκάκις<sup>5</sup>. Ὁ Νικόδημος ἀγιορείτης ἔγραψε δύο παρακλητικὸν κανόνας εἰς τὸν ἅγιον, τῶν ὁποίων ὁ εἷς; «ψαλλόμενος ἐν καιρῷ λοιμικῆς νόσου», ἐξεδόθη τῷ 1840 μετὰ τινος εὐχῆς «Παντοκράτωρ, δέσποτα, πολυέλεε, φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.» ἐν μεταφράσει εἰς τὴν τουρκικὴν μετὰ ἑλληνικοὺς χαρακτήρας πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ τουρκοφώνων ὀρθοδόξων ἑλλήνων<sup>6</sup>. Εἶναι γνωστοὶ εἰσέτι καὶ ἄλλοι

1. Περὶ τῶν εἰς τὸν ἁγ. Χαράλαμπον ἀναφερομένων λαϊκῶν δοξασιῶν βλ. *Γ. Μέγα*, Ζητήματα ἑλλ. λαογραφίας, Ἐπετηρὶς τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου 1943-44 (ἔκδ. Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν), (ἀνάτυπον τευχ. Γ' σ. 63 ἐξ.).

2. Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τιμᾶται καὶ ἐν τῇ δύσει, ὡς ἄλλως τε ἐνδείκνυται καὶ ἐκ τοῦ ἔργου *Ἀγωνίμου* ὑπὸ τὸν τίτλον: *Le grorieux triomphe de saint Charalampe, prêtre, martyr, dont les reliques reposent à Wadelencourt, en Hainaut, Douai, 1771.* Ἐν αὐτῷ ἀναγράφεται ὅτι ὁ ἅγιος «a obtenu de Jesus-Christ que les lieux où ses reliques et sa mémoire seront honorés, seront préservés de la peste».

3. Ἀρχεῖα τῶν μονῶν τούτων εὑρίσκονται εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων ἡ ἀναζήτησις δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὸ ὑπάρχον εὐρετήριον.

4. *Μηναῖον* Φεβρουαρίου (ἔκδ. Βαρθ. Κουτλουμουσιανοῦ) σ. 61 ἐξ. Ἡ ἀρχικὴ ἀκολουθία περιελάμβανε τρία προσόμοια τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἕνα κανόνα, πιθανῶς τοῦ Θεοφάνους. Ἐν τῷ Μηνολογίῳ Εὐαγγελισαρίου θ' αἰῶνος σημειοῦται ὅτι κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς ἀνεγινώσκετο ἡ διὰ τὸν μάρτυρα Μάμαντα εὐαγγελ. περικοπὴ Ἰω. ιε' 1—2. Τὰ σημερινὰ ὅμως Μηνολόγια φέρουσι τὴν περικοπὴν Ἰω. ιε' 17—15 2. (Νέα Σιών Ζ [1908] σ. 334).

5. L. Petit, *Bibliographie des Acolouthies grecques*, σ. 34 ἐξ. Σῶζεται παρ' ἐμοὶ ἡ ἐμὸς τῆς Βενετίας τοῦ 1799.

6. L. Petit ἔνθ' ἀν. σ. 37. Ὁ πλήρης κανὼν εἰς

## ΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν  
τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακῆ ὑπῆρχεν ἓν κελλιον ἐπίμηκες καὶ πεπαλαιωμένον, ὅπου οἱ ἄποροι φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας ἐστεγάζοντο δωρεάν, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐπιστημονικῶν σπουδῶν των, ὑπὸ συνθήκας ὅπωςδῆποτε δυσμενεῖς.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς τοποθεσίαν σήμερον εἶναι ἀνεγερμένον καὶ λειτουργεῖ τὸ περιλαμπρον Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Τὸ μέγαρον τοῦτο περιλαμβάνει ὑπόγειον, ἰσόγειον καὶ δύο ὀρόφους, εἶναι δὲ ἀποκλειστικὸν κτήμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ ὑπόγειον εὐρίσκονται τὰ μαγειρεῖα, τὸ ἐστιατόριον καὶ διαμερίσματα διὰ τυπογραφεία καὶ ἀποθήκας. Εἰς τὸ ἰσόγειον εἶναι ἐγκατεστημένα αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ αἴθουσα διδασκαλίας τῆς Σχολῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ἡ Βιβλιοθήκη μετὰ τοῦ Ἀναγωστήριου. Τέλος οἱ δύο ὀροφοὶ χρησιμεύουν ὡς ὑποδομάτια διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Ἰδρύματος, περιλαμβάνουν δὲ καὶ μίαν μεγάλην αἴθουσαν διαλέξεων.

Τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον ἀπὸ τοῦ παρα-  
.....  
τρεις παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Χαράλαμπρον, συντεθέντες ὑπὸ τοῦ Ἐλευθερίου Σμυρναίου<sup>1</sup> καὶ τῶν μοναχῶν Ἰωάσαφ<sup>2</sup> καὶ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου<sup>3</sup>.

Σῶζεται καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Χαράλαμπρον, οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὁρέων ποταμοὺς καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὁρέων», τοῦ διασήμου ῥήτορος ἱερομονάχου Μακαρίου Χριστιανοπούλου Μαριδάκη τοῦ Κρητός<sup>4</sup>.

Πρεσβ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠ. ΡΑΜΦΟΣ π. Θ.

τὴν ἑλληνικὴν παρὰ *Νικοδήμῳ*, Συναξαριστής, Β', Βενετία, 1819, σ. 168—172 καὶ *Δουκάνη* ἐνθ' ἄν. σ. 194. Πρβλ. καὶ Fr. Halkin, *Acolouthies greco-Turques à l'usage de s grecs turcophones d'Asie mineure*, ἐν *Mémorial Louis Petit*, Bucarest, 1948, σ. 202. (καὶ ἀνάτυπον).

1. *Σπ. Δάμπρον*, Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγ. Ὄρους ἀποκειμένων κωδίκων, Β' σ. 404 (κῶδ. 6115,1 μ. Παντελεήμονος).

2. Ὁ κανὼν ψάλλεται «ἐν φόβῳ πανώλους» καὶ ἀρchetαι: «Τῷ ἀθλοφόρῳ Χαράλαμπῃ προσέλθωμεν...». *Α. Π. Κεραμέως*, Ἱεροσ. Βιβλιοθ. Ε' 336.

3. «Θεολογία» ΚΑ' (1950) σ. 336. Ὁ αὐτὸς ὕμνογράφος συνέθεσε καὶ ἰδιαίτεράν ἀκολουθίαν εἰς ἀνάμνησιν θαύματος τοῦ ἁγίου («Θεολογία» ἐνθ' ἄν. σ. 335). Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα προσόμοια τοῦ ἁγίου περὶ ὧν ἰδὲ «Ἐκκλ. Φάρον» Μ' (1947) σ. 312 ἐξ.

4. *Ἐβλογίου Κουγίλα Λαυριώτου*, Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς ἱ. σκήτης Καυσοκαλυβίων καὶ τῶν καλυβῶν αὐτῆς, Paris, 1940, σ. 49.

ελθόντος ἤδη ἔτους ἐγκατεστάθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο, τὸ ὁποῖον πρὸ τοῦ πολέμου εἶχεν ἀρχίσει ἀνοικοδομούμενον, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετησῇ σκοπὸν τόσον μέγαν καὶ ἱερόν. Σήμερον στεγάζονται ἐν αὐτῷ 100 περίπου τρόφιμοι, ἐκ τῶν ὁποίων 14 εἶναι πτυχιούχοι Θεολόγοι, Ἱεροκήρυκες ἢ καθηγηταί, μετεκπαιδευόμενοι εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ Σχολῆν, οἱ δὲ ὑπόλοιποι φοιτηταί, οἱ πλείστοι τῆς Θεολογίας, ἢ ἄλλων ἀνωτάτων Σχολῶν, προερχόμενοι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἴτοι 15 ὁμογενεῖς ἐκ Κύπρου, Αἰγύπτου καὶ Ἀμερικῆς, 1 Σύριος, 2 Σουηδοί, εἰς Ἀγγλος, εἰς Ρώσος καὶ εἰς Φιλλανδός.

Οἱ ἰθύνοντες τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου ἐν γένει ἔχουν δώσει ἓνα τοιοῦτον ρυθμὸν, ὅστις δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἀναδείξῃ τὸ Ἰδρυμα τοῦτο πραγματικὸν Πνευματικὸν ἐργαστήριον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εἰς τὰς 6 1/2 π.μ. σημαίνει ὁ ἐγερτήριοις κώδων καὶ εἰς τὰς 7 ἀκριβῶς ὅλοι οἱ τρόφιμοι καὶ τὸ προσωπικὸν συγκεντρώνονται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου γίνεται ἡ πρωτὴ κοινὴ προσευχή. Μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Διευθυντοῦ, Μητροπολίτου πρῶην Λήμνου κ. Βασιλείου, εἰς φοιτητῆς ἀναγινώσκει ἐωθινούς ὕμνους καὶ, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐκάστοτε ἐφημερεύων κληρικὸς θυμιᾷ, ὅλοι μαζί ψάλλουν «τὴν Τιμιωτέραν», ἐν μέσῳ μιᾶς ἀτμοσφαιρας πλήρους μυστικοπαθείας καὶ κατανύξεως. Ἀκολουθεῖ ἔπειτα τὸ ῥόφημα, μεθ' ὃ οἱ μὲν φοιτηταὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, οἱ δὲ ἱεροκήρυκες παραμένουν πρὸς παρακολούθησιν τῶν εἰδικῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς των, ἅτινα διδάσκουσι καθηγηταὶ διαφόρων Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κατὰ τὸ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν φοιτητῶν παρατιθέμενον γεῦμα, ὑπὸ ρασοφοροῦντος φοιτητοῦ γίνονται ἀναγνώσματα ἐκ πατερικῶν λόγων, ἢ ἄλλων διδασκτικῶν καὶ ἐποικοδομητικῶν βιβλίων. Κατὰ τὰ ἀπογεύματα ἐφαρμόζεται πρόγραμμα συγκεντρώσεων τῶν σπουδαστῶν ὁμαδικῶς ἢ κατὰ κύκλους, κατὰ τὰς ὁποίας γίνονται διαλέξεις, παραδόσεις ξένων γλωσσῶν, μαθήματα μουσικῆς, κοινὰ μελέται ἀγίας Γραφῆς, φροντιστήρια προτύπου κατηχητικῆς διδασκαλίας κ.λ.π.

Περὶ τὰς 8 1/2 μ.μ. παρατίθεται τὸ δεῖπνον, μεθ' ὃ ἀκολουθεῖ τὸ ἀπόδειπνον. Ἐπειτα μελέτη ἐν τῷ Ἀναγωστήριῳ μέχρι τῆς 11 μ.μ., ὅποτε οἱ πάντες ἀποσύρονται εἰς τὰ διαμερίσματά των.

Ἀνατολικῶς τοῦ Οἰκοτροφείου ὑπάρχει προαύλιον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ φοιτηταὶ κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας εὐρίσκουν ἀναψυχὴν εἰς διαφόρους ἀθλητικὰς ἀσκήσεις.

Οἱ τρόφιμοι ὡσαύτως ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των λουτρόα, θέρμανσιν καὶ κάθε ἄλλην ἐξυπηρετήσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθαριότητα τοῦ ρουχιζμοῦ των, εἰς τρόπον ὥστε ἀπερίσπαστοι



νά ἀφοσιώνονται με ὄλας τῶν τὰς δυνάμεις εἰς τὸν ἐντελῆ καταρτισμὸν τῶν.

Εἰς τὸ προσωπικόν, πλὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Διευθυντοῦ, ὅστις ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας κατευθύνει τὴν ὄλην κίνησιν ἐν τῷ Ἰδρύματι, συμπεριλαμβάνονται προσέτι εἰς πνευματικὸς, εἰς οἰκονόμος καὶ εἰς ἐπιμελητὴς, ὠρισμένοι δὲ τρόφιμοι, ἐναλλασσόμενοι καθ' ἑβδομάδα, ἐπικουροῦσιν εἰς τὴν εὐρύθμον καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Οἰκοτροφείου.

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως σπουδαιότατον ἐπιτεύγμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἀποβλέπει οὐ μόνον εἰς τὸ νὰ καταρτίσῃ θεολόγους με πλήρεις ἐπιστημονικὰς γνώσεις, ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ δημιουργήσῃ συνειδητοὺς ἀγωνιστὰς τῆς χριστιανικῆς ἰδεολογίας, πραγματικὰ ὄργανα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα με τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς πίστεως καὶ τῆς θυσίας, θὰ εἰσφέρουν σπουδαίας εἰς τὸ καθ' ὅλου ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ὑπηρεσίας. Καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ ἐνδείξεις ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν σπουδαστῶν, μαρτυροῦσαι ὅτι ἀπὸ τὰς τῶς ἀπλᾶς ὄνειροπολήσεις μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἀπτήν πραγματικότητα. Αὐτὸ φανερώνουν οἱ πόθοι τῶν, τὰ ἀγνά τῶν ἰδανικὰ καὶ τὸ λαμπρὸν ἡθὸς τῶν, πού ξεχωρίζει παντοῦ καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν τῶν ζωὴν καὶ εἰς τὰς κοινὰς συναναστροφὰς τῶν. Ἀληθινὰ πνευματικὰ μαργαριτάρια εἶναι ὅλοι οἱ τρόφιμοι. Μέσα εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ καλῶς ἐννουμένη ἔμιλλα τῶν καὶ ὁ ζήλος τῶν διὰ τὴν μελέτην, τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν πνευματικὴν τῶν ἐν γέγει πρόοδον. Ἐξ ἄλλου εἰς κάθε νέαν συγκέντρωσιν καθίσταται ὁλοκλήρως ἐκδηλωτέρα ἡ πειθαρχημένη ζωὴ τῶν, ἡ αὐστηρὰ αὐτοκριτικὴ καὶ πρὸ παντὸς ὁ σύνδεσμος τῆς ἐνότητός τῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ Οἰκοτροφείου ἔχουν δημιουργήσει κινήσιν με τὰ κατηχητικὰ πού ἔχουν ἀναλάβει οἱ περισσότεροὶ ἐκ τῶν φοιτητῶν, ἰδίως τῶν ἀνωτέρων ἐτῶν, εἰς πλείστους ναοὺς τῶν Ἀθηνῶν, τὴν δὲ ἐντεθεὴν ἀποκομιζομένην πεῖρᾶν τῶν ἐμπλουτίζουν καὶ μορφοποιοῦν εἰς τὰ ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ γινόμενα κατηχητικὰ φροντιστήρια.

Κατόρθωμά τῶν ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ χορωδία τοῦ Οἰκοτροφείου, ἡ ὁποία, εἰς τὰς ὀλίγας τελετὰς πού τῇ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐμφανισθῇ, παρουσίασε μίαν καλλιτεχνικὴν ἐπιτυχίαν, με πολλὰς δυνατότητας ἐξελλίξεως.

Τέλος, φροντὶς καταβάλλεται διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, ἰδίως εἰς τὸ τελετουργικὸν μέρος. Καὶ καθ' ἑκάστην μὲν Κυριακὴν ἀπαντες ἐκκλησιάζονται εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μονῆς Πετράκη, ὅπου λειτουργεῖ καὶ κηρύττει τὸν θεῖον λόγον ὁ ἐκάστοτε ἐφημερεύων Ἱεροκλήρῳ τῆς Σχολῆς, δις δὲ τοῦ μηνὸς γίνονται ὑποδειγματικὰ λειτουργία ὑπὸ τῶν ἱερωμένων φοιτητῶν, πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καθ' ὠρισμένην σειρᾶν. Ἐπίσης κάθε

## ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΧΡΗΣΕΩΣ 1950-1951

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐγκριθέντος Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἀποστολ. Διακονίας, ἐκθέσεις πρὸς τὸ Κεντρ. Συμβούλιον ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον  
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἐνταῦθα

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν πρὸς ἔγκρισιν τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1950-1951 τετάρτου διαχειριστικοῦ ἔτους, ἀφ' οἴτου ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἀναδιοργανωθεῖσα ἤρξατο τοῦ ἔργου τῆς.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας χρήσεως κατεδείχθη ἡ γενομένη μέχρι σήμερον ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν εἰς ὄλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ὁργανισμοῦ, ἀποδειχθέντος, ὅτι παρ' ὄλας τὰς δαπάνας, αἱ ὁποῖαι ἀπτητήθησαν δι' ἔργα ἐπισκευῶν καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου ὡς καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα ἐκδόσεως βιβλίων καὶ ἄλλων ἀπαραιτήτων ἐργασιῶν, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ὀργανισμοῦ ἡμῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ δρ. 937.768.115 εἰς δρ. 2.172.906.535 με τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν κατὰ πολὺ θέλει ἀυξηθῆ τοῦτο.

Βεβαίως ἡ ἀνάπτυξις τῆς πολυσχιδοῦς δράσεως τοῦ ἡμετέρου Ὀργανισμοῦ δὲν ἐξεπληρώθη πλήρως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν, λόγῳ τῶν εἰσέτι ἀνεπαρκῶν πόρων, οἵτινες θέτουσιν οὕτως εἰπεῖν φραγμοὺς εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ μας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ μόνη φροντὶς ἡμῶν κατὰ

.....  
Σάββατον καὶ ὥραν 7 1/2 μ. μ. τελεῖται ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ ναῷ Ἐσπερινὸς τῇ συμμετοχῇ τῆς φοιτητικῆς χορωδίας.

Εἰς πάντα τὰ ἀνωτέρω ἂν προστεθῇ καὶ τὸ γεγονὸς ἀφ' ἐνός ὅτι τοῦ ὄλου ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προΐσταται ἡ ἐπαξία προσωπικότης τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Β. Βέλλα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι κατ' αὐτὰς ἐγκαθίσταται ἐν τῷ Ἰδρύματι καὶ πλήρες τυπογραφεῖον, γίνεται ἀντιληπτὸν ὁποῖους εὐρεῖς ὀρίζοντας πνευματικῆς καλλιέργειας κρύπτει τὸ μέλλον διὰ τὸν ἀρτιπαγῆ ὁργανισμὸν τοῦ Θεολογικοῦ μας Οἰκοτροφείου, τὸ ὁποῖον ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδων προσφυέστατα ἐχαρακτήρισεν ὡς «νέον βλαστὸν καὶ μεγάλην ἐλπίδα τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ σπουδαιότερος ὁμῶς καρπὸς τοῦ Πνευματικοῦ τούτου φυτωρίου θὰ εἶναι τὰ μορφωμένα ἐφημεριακὰ στελέχη πού ἐτοιμάζει διὰ νὰ κοσμήσουν καὶ πλαισιώσουν τοὺς ἐκκλησιαστικὸς περιβόλους πού λέγονται ἐνορφαί.

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

τὴν λήξασαν χρῆσιν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν νέαν. ἦτο καὶ θὰ εἶναι ἡ αὔξησις τῶν ὑπαρχόντων πόρων καὶ ἡ ἐξεύρεσις νέων τοιούτων. Ἡ προσπάθεια αὕτη κατεβλήθη πρωτίτως εἰς τὴν τακτικὴν εἰσπραξίν, διὰ διαφορῶν ληφθέντων μέτρων, τῶν ἐξ ἐκκλησιῶν, μονῶν, κ.λ.π. τακτικῶν ἐσόδων 30)ο μετὰ τῶν καθυστερουμένων τοιούτων, ὡς καὶ ἡ διὰ τῆς αὔξησεως τῆς ἀξίας τῶν ἐνσήμων πραγματοποιήσεως μεγαλυτέρων ἐσόδων.

Εἰς τὴν προσπάθειάν μας ταύτην ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν βοήθειαν τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ὡς καὶ τὸν μεγαλύτερον ζῆλον τῶν ἀρμοδίων Τοπικῶν Ταμείων διὰ τὴν πλέον συστηματικὴν καὶ δλοκληρωτικὴν εἰσπραξίν καὶ ταχεῖαν πρὸς ἡμᾶς ἀποστολὴν τῶν εἰσπραττομένων εἰσφορῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσπαθειῶν μας δὲν παύομεν νὰ διαχειριζώμεθα τὰ εἰς χεῖράς μας ἐμπειστημένα κεφάλαια μετὰ τῆς μεγαλυτέρας φειδοῦς, θεωροῦντες ταῦτα ὡς ἔχοντα ἱερὰν ἀποστολήν.

Τέλος ἐπιθυμοῦμεν ζωηρῶς νὰ ὑπογραμμίσωμεν, ὅτι ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν τεθέντων σκοπῶν τῆς πλησιάζει νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν οικονομικὴν τῆς δυνατότητα. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρασίαν τῆς καὶ ἀποβλέψῃ εἰς εὐρύτερους ὁρίζοντας, ὀφείλει νὰ ἔχῃ πᾶσαν πρὸς τοῦτο οικονομικὴν ἄνεσιν. Διὸ καὶ μέλημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ δημιουργία νέων πόρων, ἵνα οὕτω δοθῇ ἡ δυνατότης ἐπεκτάσεως τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

#### ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

Κατωτέρω παραθέτομεν συνοπτικῶς τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1950—51 συγκρινόμενα πρὸς τὰ πραγματοποιηθέντα κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν.

#### ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

**Ἔσοδα 3% Ἐκκλησιῶν κλπ.** : Τὸ ἔσοδον τοῦτο, τὸ καὶ σπουδαιότερον κατόπιν τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς πληρεστέραν καὶ ταχύτεραν εἰσπραξίν, ἐλπίζομεν νὰ ἀποδώσῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Κατὰ τὰ προϋπολογισθέντα, τὸ ποσὸν τῆς εἰσπράξεως θὰ ἀνέλθῃ εἰς δραχμὰς 1.400.000.000 ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν εἰσπραχθέντος ποσοῦ τῶν δρχ. 1.179.985.159.

**Ἔνσημα** : Ἐτερον ἐπίσης ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἐσόδων εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐνσήμων τῶν γάμων καὶ διαζυγίων ποσόν. Τὸ ἔνσημον τοῦτο ἀπὸ 1 Σ)βρίου ἐ.ξ. ἠδῆξήθη ἀπὸ δρχ. 2.000 εἰς δρχ. 6.000 διὰ τοὺς γάμους καὶ 11.000 διὰ τὰ διαζύγια. Τὸ ἔσοδον τοῦτο ἀντὶ τοῦ πραγματοποιηθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν ποσοῦ δρχ. 159.297.000, ἐλπίζομεν νὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὰ προϋπολογισθέντα εἰς δραχμὰς 250.000.000.

**Βιβλία καὶ Ἐκδόσεις** : Κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν ἐλπίζομεν, ὅτι τὰ ὑπάρχοντα βιβλία ἡμῶν καὶ αἱ προβλεπόμεναι νέαι ἐκδόσεις θὰ ἀποφέρωσιν ἔσοδα δρχ. 750.000.000 ἀντὶ τοῦ πραγματοποιηθέντος

κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ποσοῦ δρχ. 635.497.260. Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ λειτουργήσῃ τὸ νέον ἡμῶν ἰδιόκτητον τυπογραφεῖον, ἐλπίζομεν, ὅτι ὄχι μόνον θὰ κατέλθῃ τὸ κόστος τῶν ἐκτυπώσεων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν βιβλίων κέρδος ἡμῶν θὰ ἀποβῇ μεγαλύτερον.

**Διαχειρίσεις Ἀγ. Βαρβάρας** : Ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ προσκυνητάτου Ἀγ. Βαρβάρας Διαφνίου ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν συμφώνως πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα θὰ ἀποκομίσωμεν ἔσοδα δρχ. 313.000.000 ἀντὶ τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν δρχ. 209.445.250. Εἰς τὴν αὔξησιν ταύτην βασιζόμεθα ἐπὶ τῆς ὑψώσεως ἀφ' ἑνὸς τῆς τιμῆς τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ ἐλαίου τῶν ἐτέρου εἰς τὴν συρροὴν περισσοτέρων προσκυνητῶν λόγῳ τοῦ εὐπρεπισθέντος περὶ τὸν ναὸν χώρου, τὴν ἐκτέλεσιν διαφορῶν ἄλλων ἔργων, ὡς καὶ ἐσωτερικῶν εἰκονογραφικῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐκ δωρεῶν.

**Ἔσοδα Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου** : Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν τροφείων τοῦ Οἰκοτροφείου προϋπολογίζονται εἰς δρχ. 180.000.000. Ταῦτα εἶναι βεβαίως μικρότερα τῶν προβλεπομένων ἐξόδων τῆς λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ Οἰκοτροφείου, ἀνερχομένων κατὰ τὰ προϋπολογιζόμενα εἰς δρχ. 408.000.000, ἀλλ' ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία οὐδέποτε ἀπέβλεψεν εἰς κέρδη ἐκ τοῦ Οἰκοτροφείου αὐτῆς, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τόσοσιν τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροκηρύκων, οἱ ὁποῖοι σιτίζονται καὶ παραμένουν δωρεάν, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων οἰκοτρόφων φοιτητῶν τῆς Θεολογίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτῆς ὑψηλοῦ χριστιανικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς καταρτίσεως ἱκανῶν ἱεροκηρύκων καὶ ἐπαρχῶν θεολόγων, ἀνταποκρινόμενων πρὸς τὰς πολλαπλᾶς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινωνίας.

#### ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ

**Ἐπιτακτὰ ἔσοδα ἐκ Δωρεῶν** : Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις ἐλπίζομεν, ὅτι τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν παύομεν νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρει, θὰ τύχωμεν τῶν κάτωθι δωρεῶν :

1) Χρηματικὴ δωρεὰ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν Θεολογικῶν Κτιρίων Ἀγίας Βαρβάρας ἐκ δραχμῶν 500.000.000.

2) Τυπογραφικὸν πιεστήριον ἀγορασθὲν ἀντὶ δρχ. 345.000.000 καὶ 3) Τυπογραφικὸς χάρτης δραχμῶν 130.000.000. Σύνολον δωρεῶν δρχ. 975 ἑκατομ.

**Σύνολον ἐσόδων** : Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἐξάγεται, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν ὑποβαλλόμενον Προϋπολογισμόν τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων ἀνέρχεται εἰς δρχ. 3.925.000.000 ἀντὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τοιούτων ἐκ δρχ. 2.210.574.655 τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ἄρα ἔχομεν 77,55,0)ο αὔξησιν ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τῆς παρελθούσης χρήσεως.

#### ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

**Τακτικὰ ἔξοδα** : Τὰ τακτικὰ ἔξοδα κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν προβλέπονται, ὅτι λόγῳ τῆς ἀναπτύξεως τῶν

ἐργασιῶν καὶ τῆς ἀνταποκρίσεως αὐτῶν πρὸς τὸ μέγεθος τῶν αὐξανομένων ἐσόδων θὰ εἶναι σχετικῶς ἀνώτερα τῶν τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ἐκτὸς τούτων συντελοῦν εἰς τὴν αὐξήσιν ταύτην καὶ ἡ ἐπελθούσα βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ γενικὴ ὑπερτιμήσις τῶν διαφορῶν πρὸς προμήθειαν εἰδῶν.

**Ἔξοδα Διευθύνσεως Θείου Κηρύγματος :** Οἱ μισθοὶ τῶν Ἱεροκηρύκων, λόγῳ τῆς γενικῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν ὑπὸ τοῦ κράτους, προϋπολογίζονται εἰς δραχ. 50.000.000 ἀντὶ τοῦ τῆς παρελθούσης χρήσεως πραγματοποιηθέντος ποσοῦ δραχ. 29.249.950. Διὰ τὴν παρασκευὴν συγκλήσεως Συνεδρίου Ἱεροκηρύκων προϋπελογίσθησαν δι' ἐκτάκτους προκαταρκτικὰς δαπάνας δραχ. 5.000.000.

**Ἔξοδα Διευθύνσεως Ἐξομολογήσεως :** Διὰ τὴν Διεύθυνσιν ταύτην προϋπελογίσθη δαπάνη δραχμῶν 10.000.000 δι' ὑποτρόφους ἐξομολόγους εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν δαπανηθέντος ποσοῦ Δρ. 5.317.000.

**Ἔξοδα Διευθύνσεως Θεολογ. Διαφωτίσεως :** Διὰ τὴν Διεύθυνσιν ταύτην προϋπελογίσθησαν ἔξοδα δραχ. 28.000.000 διὰ διαλέξεις διαφωτίσεως, δι' ἔξοδα ἔξωτερικῶν ἀποστολῶν, ἔξοδα ξενίας ξένων Ἱεροποστολῶν κ. τ. λ. ἀντὶ τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων δραχ. 2.536.820. Τὸ προϋπολογισθὲν ὡς ἄνω ποσόν, ἐὰν δὲν παραστῇ ἀνάγκη, δυνατὸν νὰ μὴ δαπανηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου.

**Ἔξοδα Ἐκδόσεως Βιβλίων :** Τὰ διάφορα ἔξοδα ἐκδόσεων, λόγῳ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ χάρτου καὶ ἐν γένει τῶν τυπογραφικῶν ἐξόδων καὶ λοιπῶν ὑλικῶν ὡς καὶ τῆς προβλεπομένης αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδόσεών μας, προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 1.035.000.000 ἀντὶ τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν ἐξόδων ἐκ δραχ. 894.922.980.

**Ἔξοδα Λειτουργίας καὶ Συντηρήσεως Σχολῆς καὶ Οἰκοτροφείου :** Τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου λόγῳ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκοτρόφων ἀπὸ 60 τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς 100 κατὰ τὸ τρέχον, ἐκτὸς τοῦ προσωπικοῦ, προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 408 ἑκατομμυρίων, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δαπανηθέντος ποσοῦ δραχ. 189.771.940. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω προϋπολογισθείσης δαπάνης δέον νὰ ἀφαιρεθῇ προβλεπόμενον ποσόν δραχ. 180 ἑκατομμυρίων ἐξ εἰσπράξεως τροφείων τῶν οἰκοτρόφων.

**Ἔξοδα Διαχειρίσεως Ἁγίας Βαρβάρας :** Τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως Ἁγίας Βαρβάρας Λαφνίου, προϋπελογίσθησαν κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν εἰς δραχ. 84 ἑκατομμύρια ἀντὶ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκ δραχ. 90.683.162. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη τῶν ἐξόδων προκύπτει ἐκ τοῦ, ὅτι κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν, ἐκτὸς τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ, δὲν προβλέπονται ἄλλαι οὐσιώδεις δαπάναι ἐπισκευῶν κ.τ.λ., διότι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξετελέσθησαν τοιαῦται κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν δαπανηθέντος ποσοῦ δραχ. 14.315.950 δι' ἐκτέλεσιν διαφορῶν

ἔργων καὶ δραχ. 9.400.000 δι' ἀποζημιώσιν ἐνοίκων πρὸς ἐκκένωσιν δωματίων.

**Ἔξοδα διοικήσεως καὶ λειτουργίας Ἀποστολ. Διακονίας.** Τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προβλέπονται εἰς δραχμὰς 285 ἑκατομ. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν δαπανηθέντος ποσοῦ Δρ. 142.278.810. Ἡ αὐξήσις προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς γενικῆς βελτιώσεως τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ λόγῳ τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν, ὡς καὶ τῆς προμηθείας μὲ ἠδύσημας τιμὰς ἐντύπων, γραφικῆς ὕλης καὶ ἄλλων εἰδῶν, τὴν καταβολὴν ὑπερτιμημένων ἐξόδων ταχυδρομ. τηλεγραμμ. καὶ τηλεφ. τελῶν, ἐξόδων φωτισμοῦ, θερμάνσεως κ.τ.λ. Μετὰ τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων περιλαμβάνεται καὶ ἡ παροχὴ διαφορῶν ποσῶν διὰ βοηθήματα καὶ ἀγαθοεργίας.

**Ἔξοδα διαχειρίσεως :** Δι' ἔξοδα προμηθείας τῶν Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε. ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ὡς καὶ διὰ προμήθειαν καὶ ἔξοδα διαχειρίσεως τῶν ἐνσήμων προϋπελογίσθησαν δραχ. 54 ἑκατομμύρια ἀντὶ τῶν διατεθεισῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν δραχ. 32.110.000 καὶ τοῦτο, λόγῳ τῆς προβλεπομένης αὐξήσεως τῶν εἰσπραχθησομένων ὑπ' αὐτῶν ἡμετέρων ἐσόδων.

**Ἐπιχορηγήσεις Παραρτημάτων :** Δι' ἐπιχορηγήσεις Παραρτημάτων καὶ ὁργάνωσιν αὐτῶν προϋπελογίσθησαν δραχ. 510.000.000 ἀντὶ τοῦ διατεθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν ποσοῦ Δρ. 334.650.101.

#### ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΞΟΔΑ

**Ἐκτακτὰ Ἔξοδα :** Τὰ ἐκτακτὰ ἔξοδα, τὰ καὶ σπουδαιότερα, συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς :

**Ἐπισκευὴ κτιρίου Σχολῆς καὶ Θεολογ. Οἰκοτροφείου.** Τὰ μεγαλύτερα ἔξοδα κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν 1949—50 ἦσαν τὰ δαπανηθέντα διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Θεολογ. Οἰκοτροφείου. Αἱ δαπάναι αὗται ἀνῆλθον μετὰ τῶν προηγουμένων, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἀπολογισμοῦ ἀναφέρομεν, ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 315.633.363. Ἐπειδὴ ὅμως μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως 1949—50 δὲν συνετελέσθη ἡ πλήρης ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου, ἀνεγράφησαν κατὰ τὸν νέον Προϋπολογισμόν τοῦ 1950—51 πρὸς ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ δραχ. 350 ἑκατομμύρια μὲ τὴν ἀκράδαντον πλεόν πεποιθήσιν ὅτι τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ ἔργον θὰ παραδοθῇ τέλειον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ.

**Ἐγκαταστάσεις Τυπογραφείου.** Προβλεπομένη κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν ἀπαραίτητος δαπάνη εἶναι καὶ ἡ προϋπολογισθεῖσα ἐκ δραχ. 200.000.000 διὰ τὴν διαρρύθμισιν χώρου εἰς τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ τοποθέτησιν ἐν αὐτῷ τοῦ δωρηθέντος ἡμῖν, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ φροντίδας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, μεγάλου Τυπογραφικοῦ πιεστηρίου, μετὰ τῶν συναφῶν. Ἡ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία τοῦ Τυπογραφείου τυγχάνει ἀπαραίτητος, ἀφ' ἑνὸς ἵνα ἀξιοποιηθῇ ἡ τόσον εὐγενῶς χορηγηθεῖσα ἡμῖν δωρεὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα διὰ τῆς λειτουργίας τοῦ τυπογραφείου ἐκτελοῦνται εὐθηνότερον ὄχι μόνον ὅλαι αἱ τυπογραφικαὶ ἐργασίαι τῆς Ἀποστολικῆς

Διακονίας, αλλά και πάσης τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπίσης και πᾶσα ἄλλη προσφερομένη ἡμῖν πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδιωτικῆς ἐργασίας.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀνταποκριθῆ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτουμένης ἐκ δρ. 200 ἑκατομ. δαπάνης, εἰ μὴ μόνον μέχρι δρ. 70 ἑκατομ., ἐπικαλεῖται τὴν ἐξ ἄλλης πηγῆς ἐξέυρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συμπλήρωσιν ὑπολοίπου.

**Θεολογικὰ κτίρια Ἁγίας Βαρβάρας.** Ἐπίσης πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἐτέρου μεγάλου σκοποῦ τῆς Ἀποστολ. Διακονίας, ἴτοι τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Θεολογικῶν κτιρίων παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Βαρβάρα, προϋπελογίσθησαν ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δωρεῶν ἐκ δρ. 500.000.000 καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων κεφαλαίων δρ. 100.000.000 πρὸς ταχύτεραν ἑναρξιν τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου, τοῦ ὁποίου εὐχόμεθα τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν πρὸς λειτουργίαν τῶν τόσον χρησίμων αὐτῶν ἰδρυμάτων τῆς Σχολῆς Διακονιστῶν, τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας καὶ τοῦ Θεολογ. Κολλεγίου Θηλέων.

**Ἐπιπλα καὶ Σκευή.** Ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων μεγάλων καὶ σοβαρῶν ἐκτάκτων ἐξόδων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, προϋπελογίσθησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς καὶ αἱ κάτωθι δαπάναι δι' ἐπιπλα, σκευὴ καὶ ἐποπτικὰ ὄργανα:

1) Δι' ἐπιπλα καὶ σκευὴ Σχολῆς καὶ Οἰκοτροφείου δρ. 100 ἑκατομ. ἀντὶ δρ. 27.770.106 τῆς παρελθούσης χρήσεως.

2) Δι' ἐπιπλα καὶ σκευὴ κεντρικῶν γραφείων δρ. 20 ἑκατομ. ἀντὶ δρ. 19.356.500 τῆς παρελθούσης χρήσεως.

3) Δι' ἐπιπλα καὶ σκευὴ Ἁγ. Βαρβάρας δρ. 10 ἑκατομ. ἀντὶ δρ. 13.508.700 τῆς προηγουμένης χρήσεως.

4) Ἐπιπλα καὶ σκευὴ βιβλιοπωλείου δρ. 1.000.000 ἀντὶ οὐδεμιᾶς δαπάνης τῆς προηγουμένης χρήσεως.

5) Δι' ἀγορὰν κινηματογραφικῶν μηχανῶν καὶ ἄλλων ἐποπτικῶν ὀργάνων διὰ τὰ Κατηχ. Σχολεῖα δρ. 45.000.000 ἀντὶ οὐδενὸς πραγματοποιηθέντος ποσοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν.

#### ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰ ἀνωτέρω ἔχομεν τὰ ἐξῆς τελικὰ ἀποτελέσματα:

Α'. 1) Τακτικὰ ἔσοδα δρ.	2.928.000.000
2) Ἐκτακτὰ » »	997.000.000
Δραχμ.	3.925.000.000

Β'. 1) Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον (πρὸς συμπλήρωσιν ὑπερβάσεων) Δρ.
 180.000.000 |

2) Τακτικὰ ἔσοδα » 2.591.000.014

3) Ἐκτακτὰ » » 696.000.000 3.467.000.014

ΠΑΛΕΟΝΑΣΜΑ ΕΣΟΔΩΝ Δρχ. 457.999.986

Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ παρῶν Προϋπολογισμὸς συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει θετικωτέρων δεδομένων, θὰ ἀποβῆ ἀκριβέστερος καὶ δὲν θὰ ἀποστῆ τῆς πραγματικότητος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς πα-

## ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

### Ἡ ἀφειτηρία.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης Κυριακῆς ἀρχεται τὸ Τριώδιον, τὸ λειτουργικὸν δηλονότι βιβλίον, τὸ περιλαμβάνον τὰς ἀκολουθίας τῶν πρὸ τοῦ Πάσχα ἑορτῶν τῶν ἀποκαλουμένων «κινήτων», διότι ἡ τέλεις αὐτῶν προσδιορίζεται καὶ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἣς δὲν ἐορτάζεται καθ' ὄρισμένην ἡμερομηνίαν. Αἱ πρῶται τέσσαρες ἐβδομάδες τοῦ Τριωδίου ἀποτελοῦν οἰοῦν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς καθαρᾶς Δευτέρας ἀρχομένην περίοδον τῆς νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καθ' ἣν οἱ χριστιανοὶ διὰ τῆς μετάνοιας, τῆς ἐγκρατείας καὶ τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας προπαρασκευάζονται εἰς ἐπαξίαν ἀνάμνησιν τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν Αὐτοῦ Ἀναστάσεως. Ὡς ἀφειτηρίαν τῆς πρὸς τὸ στάδιον τῆς μεγάλης νηστείας ἐκκινήσεως ἡ Ἐκκλησία ὥρισεν τὴν ἐν τῇ περὶ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου παραβολῆ κατὰκρίσιν τῆς ὑπεροψίας τοῦ πρώτου καὶ τὴν ἐξαρσιν τῆς ἐν μετάνοιᾳ ταπεινοφροσύνης τοῦ δευτέρου, διότι ὁ ἐπὶ ταῖς τάχα ἀρεταῖς του κομπάζων καὶ ἀλαζονικῶς περιφρονῶν τοὺς ὁμοίους του ὡς ἀναξίους τοῦ ὕψους τῆς περιαντιόλογον τελειότητος του κληρῶν ἔχει τὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐσχάτην ταπεινώσιν. Ἡ πρώτη, λοιπόν, Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου διδάσκει ὅτι ἡ πρώτη ἀρετὴ τοῦ ἀληθινοῦ χριστιανοῦ εἶνε ἡ ἐκ τῆς συναισθησεως τῆς ἰδίας ἀμαρτωλότητος ἐν ταπεινοφροσύνῃ ἐξαίτησις τοῦ θείου ἔλεου.

### Τὸ δεύτερον βῆμα.

Ἡ κατὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῆς εἰς τὸ στάδιον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἰσόδου τοῦ χριστιανοῦ, ἀνάγνωσις τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ ἔρχεται νὰ ὑποδείξῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν βῆμα, εἶνε δὲ τοῦτο ἡ ἐμπρακτικὴ μετάνοια. Ἡ ἐκφραζομένη μετάνοια καὶ ἡ ἀπλή ἐπίκλησις τοῦ θείου ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἔλεου εἶνε βεβαίως τὸ πρῶτον βῆμα, ἀλλ' εἶνε ἀνεπαρκές, διότι περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ἐνδιάθετον τῆς ψυχῆς· δεόν νὰ ἐπακολουθῆσῃ τὸ δεύτερον βῆμα, ἡ εἰς πράξιν ἐξωτερικὴν δηλαδὴ ἐκδήλωσις τῆς ἐσωτερικῆς διαθέσεως· ἡ μετάνοια ἀνάγκη νὰ γείνη ἐμπράγματος. Ὁ ἄσωτος υἱὸς μεταμεληθεὶς ἐπὶ τῇ ἐκλύτῳ ζωῇ του, τὴν ἐγκατέλειπεν ὄντως καὶ συντηρηθὲν ἐπανήλθεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πατρικοῦ. Ὁπόσῃν δ' ἀξίαν ἔχει ἡ τοιαύτη μετάνοια δηλὸν ἐκ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, ὅτι «χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι», διότι ἀποτελεῖ πραγματικῶς

οὐλοῦσης χρήσεως, ὁ ὁποῖος παρουσίασεν ἀρκετὰς διαφορὰς λόγῳ μὴ προβλέψεως μεγάλων δαπανῶν δι' ἐπισκευὰς κτιρίων κ.λ.π., αἵτινες ἀπαραιτήτως ἔπρεπε νὰ πραγματοποιηθῶσιν, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς Ἀποστ. Διακονίας.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ΒΑΣΙΛ. ΒΕΛΛΑΣ  
Ὁ Πρῶτος ἀξιωματικὸς τῶν Οἰκονομ. Ὑπηρεσιῶν ΙΩΑΝ. ΣΑΧΙΝΗΣ

νεκροῦ ἀναβίωσιν καὶ ὀριστικῶς ἀπολωλότος ἀνεύρεσιν.

### Ἐσχάτη βεβήλωση.

Ἐπὶ τῆς ἑπομένης ἐκκλησίας, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτίθει τὸν τίτλον «Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου» καὶ διαφημίζεται ὡς περιλαμβάνουσα «ρεαλιστικὰς σκηρὰς καὶ βακχικὰ ὄργια». Νομίζεται δὲ ταυτοχρόνως, ὅτι ὑφίστανται ἀρχαὶ ἔργον ἔχουσαι τὴν ἐποπτεῖαν ἡθῶν καὶ προνοῦσαι περὶ καταστολῆς πάσης ἀποπειρας βεβηλώσεως τῶν ἱερῶν καὶ δοσίων καὶ καθ' ὅλον τιμωροῦσαι τὴν χυδαίαν προσβολὴν παντός, ὅτι περιέπει καὶ σέβεται ὁ λαός. Ἐν προκειμένῳ δὲ τεκμηρῶνται ἐσχάτη ἀσέβεια πρὸς ἐν τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἣτις ἀποκτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς θρησκείας οὐ μόνον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ταῦτα νοητὰ ; Ταῦτα ἀνεκτὰ ;

### Ἐπεται συνέχεια.

Ἐξακολουθεῖ ἐπιμονωτέρως ἡ καθολικῶν τινῶν καὶ τουρκικῶν κύκλων συναυλία ὑπὲρ τῆς ἐν Ἐφέσῳ δι' εὐνοήτους λόγους βεβιασμένης τοποθετήσεως τοῦ τάφου τῆς Θεοτόκου. Ὅσονδήποτε καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν νὰ κλείουν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ τῶν ὑπὲρ τῆς Γεθσημανῆς ἀδιασείτων πατερικῶν καὶ ἄλλων ἀρχαίων μαρτυριῶν, ὡς αὐταὶ ἐν εἰδικῷ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» μελετήματι ἐξετέθησαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἰω. Ράμφου, καὶ παρ' ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν τούρκων τῆς «Χουριέτ» ἀπὸ τῶν εὐαγγελικῶν τάχα κειμένων καὶ τῶν ἀποπειρῶν τούρκων ἀρχαιολόγων—καὶ αὐτοῦ τοῦ Κορανίου συνεπικουροῦντος—ἐκβιαζόμενα πορίσματα, τοῦτο τὸ θετικὸν ἐν τῆς φαιδρᾶς ταύτης φιλολογικῆς συμπαιγνίας συνάγεται, ὅτι, ἐν τῇ ρωμαϊοκαθολικῇ δι' εὐνοήτους λόγους προπαγανδιστικῇ πλαστῇ ἐκδοχῇ, τὸ συμφέρον τοῦ τουρκικοῦ τουρισμοῦ εἶχε τὸ ποθοῦμενον στήριγμα τῆς κατασκευῆς ἀμαξίτης «ὁδοῦ τῆς ἁγίας Μητρὸς Μαρίας» ἀπὸ Ἀρβαλὶα μέχρι τῆς «Παναγίας Καπουλῆ», ἐνθα τοποθετεῖται ἡ πλασματικὴ οἰκία τῆς Θεομήτορος, ὁμοιωμάτων αὐτῆς ὑψουμένη ἐπὶ τοῦ ὄρους Πίου, ὅπερ θὰ μετονομασθῇ «Ὁρος τῆς Ἁγίας Μητρὸς Μαρίας», ὡς φέρουν αἱ εὐνοοῦσαι τὰς ἐπινοήσεις ταύτας εἰδήσεις.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

### ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἂν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν καθαιρετικῶν ἀποφάσεων τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων πλὴν τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ σχήματος περιλαμβάνεται καὶ ἡ κουρά, συνοδικῆ διαγνώμη ἀπήντησεν ὅτι, ὑφισταμένης ἰδιαζούσης συναφείας μεταξὺ τοῦ τρέφειν κόμην καὶ γενειάδα καὶ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος, τὸ πνεῦμα τῶν περὶ ἂν ὁ λόγος καθαιρετικῶν ἀποφάσεων ἐννοεῖ σὺν τῷ ἀποσχηματισμῷ καὶ τὴν κουράν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις. Τοῦτο ἡ Ἱ. Σύνοδος καταστήσασα γνωστὸν εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς, παρεκάλεσεν ὅπως, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶς ἀποφασισθέντων, μεριμνήσῃ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν χριστιανῶν,

τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, πρὸς οὗς, ἐφ' ὅσον ἐπιμόνως θὰ ζητῶσι πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν τῶν ἀναγκῶν κληρικούς, θὰ παρέχωσι κανονικοὺς ἱερεῖς, καθιστῶσι δ' ἐκάστοτε τὰς σχετικὰς ἐνεργείας αὐτῶν γνωστὰς εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον.

— Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀνακοινώσαντος τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι κατὰ τὸ προσεχές Ἅγιον Πάσχα θὰ παρασκευασθῇ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας νέα πσοότης Ἁγίου Μύρου, εὐχαρίστας δ' ἤθελε γίνεαι δεκτὴ ἢ ἐξ εὐσεβῶν δωρεῶν καὶ προσφορῶν ἐξοικονόμησις, ὡς εἴθισται, τῶν δαπανῶν τῆς παρασκευῆς, διὰ Συνοδικῆς ἐγκυκλίου παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ὅπως καθ' ἐντολήν αὐτῶν περιεχθῇ δίσκος εἰς ἀπαντας τοὺς ναοὺς τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὸν ἐν λόγῳ ἱερὸν σκοπὸν, τὰ δὲ συλλεγόμενα ποσά, συγκεντρούμενα εἰς τὰ Μητροπολιτικά αὐτῶν Γραφεῖα, διαβιβασθῶσι πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτῆς Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κοτζιά. Δὲν ἀποκλείεται καὶ οἱ αἰδηπότε ἄλλη εἰσφορὰ παρ' ἱερῶν ναῶν καὶ μονῶν καὶ παντὸς εὐσεβοῦς χριστιανοῦ.

Ὡς εἶναι γνωστὸν, κατὰ τὸ κρατήσαν ἔθος ἡ παρασκευὴ Ἁγίου Μύρου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τελεῖται ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν εἰδικῇ ἐπισημῷ τελετουργίᾳ τῆς Μεγ. Πέμπτης καθ' ὃ ἔτος ἤθελεν ὀρισθῆ. Τὰ ὕλικά δ' ἐξ ἧν γίνεται ἡ παρασκευὴ τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀποτελοῦντα πολυτίμους ὕλας ἀπαιτοῦσι μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν προμήθειαν αὐτῶν, ὡς εἰκὸς δέ, λόγῳ τῆς ἀπαιτουμένης μεγάλης ποσότητος Ἁγίου Μύρου διὰ τὴν ἐπαρκῆ χορήγησιν πρὸς ἀπάσας τὰς ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἀνάλογος δέον νὰ εἶναι καὶ ἡ συμβολὴ τῶν ἐπὶ μέρους Ἀγιοτάτων Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ αὐτῶν πληρώματος.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἔχουσα πληροφορίας ὅτι πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸ Εὐαγγελικὸν δόγμα, ἀποκρούσαντα τοῦτο ἐφοίτησαν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῶν παρ' ἡμῖν Πανεπιστημίων καὶ ἔτυχον πτυχίων, δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας παρακαλεῖ ὅπως καταστήσωσιν εἰς αὐτὴν γνωστὸν ἂν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν ὑπάρχουν ἑτεροδόξοι καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, καὶ ἂν χρησιμοποιῶνται ὡς τοιοῦτοι καὶ κληρικοί ἀποβαλόντες τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα.

— Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Πλάκᾳ Κρήτης Νοσηλευτηρίου Λεπρῶν «Ἅγιος Παντελεήμων κ. Ἐμμαν. Γραμματικῆς, ἱατρὸς-ὑγειονολόγος, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Ἱ. Σύνοδον ὑπέβαλε τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὴν σεβαστὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν «Ἐπιτροπὴν τῶν φίλων τῶν λεπρῶν», ὡς διευκύνουσαν σπουδαιότατα τὸ ἴδρυμα διὰ τῶν χορηγιῶν τῆς εἰς δαπάνας ὄλων ἀπαραιτήτους. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀνεκίνωσε δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας.

### ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τῆ 8 καὶ 14 μεσοῦντος ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προηδρεύσε συνεδριῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν κατεστραμμένων ναῶν, τῆ 8 καὶ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

— Ἡ Α. Μ. τῆ 9 ἰσταμένου ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Ρόδου κ. Σπυρίδωνος, τῆ δὲ παρελθούσῃ Τρίτῃ τὴν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μόδη καὶ χθές τὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μπακοπούλου.

### Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι

Ἱ. Μητρόπολις Μυτιλήνης  
Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. Ἰάκωβος κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων ἀπένευε τὸ ὄφκιον τοῦ Χαρτοφύλακος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς τὸν

Γραμματέας αυτής θαλερόν πρεσβύτεν κ. 'Αριστόβουλον Χρηστίδην, εις επιβράβεισιν τῶν πολυχρονίων αὐτοῦ μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου εἰς τε τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν αὐτῆς «Ποιμὴν» ὑπηρεσιῶν.

— Τῆ 5 παρ. Νοεμβρίου ἐν τῷ Ι. ναῷ τοῦ ἁγ. Θεράποντος ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχ. Σχολείων, καθ' ἣν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἀπηύθυνε πατρικὰς ὑποθήκας πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας.

— Κατὰ πρότασιν τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Αποστολ. Διακονίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου διωρίσθη ὡς βοηθὸς 'Ιεροκήρυξ ἐν Μυτιλήνῃ ὁ τελειόφοιτος τῆς Θεολογίας κ. Γεώργ. Σωτηρίου.

— Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. 'Ιάκωβος, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀναδεχθεὶς τὴν τοποτηρησίαν τῆς Ι. Μητροπόλεως Λήμνου, ἐπεσκέφη τὴν νῆσον περὶ τὰ μέσα τοῦ παρ. Νοεμβρίου, γενόμενος δὲ δεκτὸς ὑπὸ τε τοῦ Ι. κλήρου καὶ τῶν ἀρχῶν μετ' ἐνδείξεων πολλοῦ σεβασμοῦ, ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τῆς Μητροπόλεως.

#### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Ἐν τῷ παρισινῷ ὄργανῳ τῆς ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ρωσικῆς Ἐξαρχίας τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου (Δεκ. 1950—'Ιαν. 1941) δημοσιεύεται λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ ἱερέως Ἀλεξάνδρου Σιμέαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία», δι' οὗ ἐπικρίνεται ἐμπεριστατωμένως καὶ δι' ἄδρων ἐπιχειρημάτων ὁ ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκδοθείσης Ἐγκυκλίῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν τισι ρωσικοῖς κύκλοις χαρακτηρισμὸς τοῦ Πατριαρχείου ΚΠόλεως ὡς ἐνόχου αἰρέσεως «νεοπατισμοῦ».

— Καθ' ἃ ἀναγράφει τὸ «Φῶς» ΚΠόλεως, ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ἀνεκοινώθη πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ὅτι ἐνεκρίθη ἡ εἰς τὴν ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης ἐλευθέρως προσέλευσις μαθητῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ὅτι διεβιβάσθη ἐντολὴ εἰς τὰ κατὰ τόπους τουρκικὰ Προξενεῖα.

— Καθ' ἃ ἠγγέλθη ἐκ Λονδίνου, τῆ 3 μεσοῦντος ἐψάλη ἐν τῷ ἐκεῖ ὀρθόδοξῳ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἡ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θυατειρῶν κυροῦ Γερμανοῦ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἱεουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐδέσσης κ. Παντελεήμονος καὶ Φιλαδελφείας κ. Ἀθηναγόρου. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβούριας καὶ Πριμᾶτος Ἀγγλίας Σεβ. Δρ. Φίσερ καὶ ἄλλοι ἀγγλικανοὶ Ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί, οἱ Πρόεδροι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, διπλωμάται καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

#### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας ἐξέδωκε πρὸ τινος (1950) τεύχος εἰς Ρωσικὴν, ἀγγλικὴν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ρωσικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀγῶνι». Τὸ τεύχος περιλαμβάνει ἀποφάσεις, ἐπιστολάς, ἐκκλήσεις, ὁμιλίαι καὶ ἄρθρα σχετικὰ πρὸς τὴν εἰρήνην.

**Κινέζος Ἐπίσκοπος.** Καθ' ἃ ἀναγράφει τὸ ἐν Παρισίοις ὄργανον τῆς ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ Ἐξαρχίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος ἐχειροτόνησεν ἐν Μόσχᾳ διὰ πρώτην φοράν ἕνα ὀρθόδοξον κινέζον ἱερέα εἰς Ἐπίσκοπον, ἔδρα τοῦ οὐοῦ εἶνε ἡ ἐν Κίνα πόλις Τριενσίν.

— **Βουλγαρικὸν μετόχιον.** Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας (ἀριθ. 6) ἀναφέρει τὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον εἰς τὴν ρωσικὴν πρωτεύουσιν ἀφῆξιν νέων ἀντιπροσώπων τῆς ὀρθοδ. βουλγαρικῆς ἐκκλησίας, ἀπεσταλμένων τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν Μόσχᾳ βουλγαρικοῦ μετοχίου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ναοῦ.

— **Ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας εἰς Μόσχαν.** Ἐν τῷ αὐτῷ

περιοδικῷ (ἀριθ. 7) περιγράφεται εἰς 11 σελίδας ἡ ἐπίσκεψις εἰς Μόσχαν τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας Ἰουστινιανοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ ἐνὸς μητροπολίτου, ἐνὸς ἐπισκόπου καὶ δύο πρωθιερέων, ἐλθόντος τῆ 25 παρελθόντος Μαΐου πρὸς προσκύνησιν τῆς παρὰ τὴν ρωσικὴν πρωτεύουσιν λαύρας τοῦ ἁγ. Σεργίου ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγ. Τριάδος, εἰς ἣν εἶνε ἀφιερωμένος ὁ ναὸς τῆς λαύρας, καὶ πρὸς ἔκφρασιν εὐγνώμονος μὲν ἀγάπης πρὸς τὸν Μακαρ. Πατριάρχην Μόσχας, μετάδοσιν δ' εὐλογίας πρὸς τὸν ὀρθόδοξον ρωσικὸν λαόν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ οἱ ἐπίσημοι προσκυνητὰ μετέσχον πανηγυρικῶν λειτουργιῶν καὶ ἐπεσκέφησαν τὴν ἔκθεσιν τῶν πρὸς τὸν Στάλιν ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταετηρίδι αὐτοῦπροσενεχθέντων αὐτῷ δώρων. Κατ' ἐπίσκεψιν τοῦ ρουμάνου Πατριάρχου εἰς τὴν Θεολογικὴν Ἀκαδημίαν Μόσχας ἡ Α.Μ. ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμον αὐτῆς μέλος, ἐπεδόθη δ' αὐτῷ καὶ τὸ σχετικὸν δίπλωμα. Ἐκ Μόσχας οἱ ἐπίσημοι ξένοι ἀνεχώρησαν τῆ 31 Μαΐου.

— **Ρωσικὴ διασπορά.** Ἡ πνευματικὴ σχέσις τῆς Ὁρθόδοξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς μετὰ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ὁρθόδοξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μόσχας μετεβλήθη ὑπὸ τῆς Παναμερικανικῆς Συνόδου, συνελθούσης τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1950 εἰς τὸν ὀρθόδοξον ρωσικὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου ἐν Νέα Ὑόρκῃ.

Ὁ Μητροπολίτης Λεόντιος, πρῶν Ἀρχιεπίσκοπος Σικάγου καὶ Μινεαπόλεως, ἐνεθρονίσθη ὡς διάδοχος τοῦ αἰδιμοῦ Μητροπολίτου Θεοφίλου. Ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ μὴ μνημονεύηται πλέον τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου τῆς Μόσχας· δέσις θὰ γίνεταί μόνον ὑπὲρ τῶν ὀρθόδοξων Πατριαρχῶν καὶ ὑπὲρ τῆς «δεινοπαθοῦσης Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας» τῆς Ρωσίας.

#### ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

**Ἄθῳοι ὄμηροι.** Οἱ «Ἐκκλησιαστικοὶ Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου γράφουν τὰ ἀκόλουθα περὶ τοῦ Παιδομαζώματος: «Ὅταν ἐσχάτως ἡ Ἑλλάς ἐβάσταζε τὴν ἐπιθεσίαν τῶν κομμουνιστῶν γειτόνων τῆς, ὁ κόσμος μετὰ τρόμου ἐπληροφόρηθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἀπηγάγον ἕξω τῆς Ἑλλάδος περὶ τὰς 30.000 Ἑλληνοπαῖδων. Αὐτὴ ἡ πράξις, τὸσον σκληρὰ ἀνάμνησις τῶν παλαιῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἤραζον τὰ παιδιά τῶν ἐχθρῶν τῶν διὰ νὰ τὰ μετατρέψουν εἰς Γενιτσαρούς, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον συγκλονιστικὰ ἐγκλήματα, ἅτινα διεπράχθησαν κατὰ τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην περίοδον. Αἱ Ἑλληνίδες Ραχὴλ ἀκόμη ὀδύρονται διὰ τὰ τέκνα τῶν. Μόλις μικρὸς ὄμιλος ἐπιτρέπη νὰ ἐπιστρέψῃ. Μία ὁμάς ἐκ τριάκοντα Ἑλληνοπαίδων ἐπέστρεψεν εἰς τὰς ἐστίας τῶν αὐτῶν τὸν μῆνα, ἄλλα τριάκοντα ἀπεστάλησαν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν εἰς τὴν Αὐστραλίαν, καὶ λέγεται ὅτι ἄλλα ἑκατὸν πενήκοντα ἐβρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀπὸ τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν ἐναπομεινάντων περισσότερα τῶν δέκα χιλιάδων ἐβρίσκονται εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Τώρα, ὅτε ὁ Τίτο ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὸν Στάλιν καὶ ζητεῖ τὴν βοήθειαν τῶν δυτικῶν Δυνάμεων, λογίζεται δὲ ὡς πιθανὸς μάλλον σύμμαχος, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπαιτήσουν ὅπως αὐτὰ τὰ ἄθῳα πλάσματα ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι μίαν εὐκαιρία, ἡ ὁποία ἰσοδυναμεῖ μὲ προστακτικὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν.

Μέχρι τοῦδε οὐδὲ νύξις ἐγένετο ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις θὰ δεῖξῃ ἐνδιαφέρον. Τουναντίον μετεδόθη ἡ πληροφορία, ὅτι ἡ Βρετανία θὰ ἀσκήσῃ πείσιν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἀποθαρρύνῃ περαιτέρω ἑλληνικὰς ἀπαιτήσεις διὰ τὴν ἐπιστροφήν τῶν παιδίων.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ συνήγορον διὰ μίαν συμμαχίαν μεταξὺ Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαβίας ὡς μέρους τῆς Δυτικῆς Ἀμύνης. Μία τοιαύτη συμμαχία θὰ εἶναι χλευσὴ καὶ διαρκῆς ἄρνησις τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν τῆς Δύσεως, ἐκτός ἐάν ἡ Ἀγγλία θελήσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα τῆς καὶ ἐπιμείνῃ ὅπως ὁ Τίτο ἀποστείλῃ ὀπίσω τοὺς ἑλληνοπαῖδας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταστῇ ἀπόλυ-



τος όρος πρό πάσης μορφής βοήθειας ή συμμαχίας μετά της Δύσεως».

## BIBLIOΓΡΑΦΙΑ

- † *Μητροπολίτου Τερρυσού, 'Αγίου Όρους και 'Αρδαμερίου Διονυσίου* 'Η άγια 'Αναστασία ή Φαρμακολύτρια και ή όμώνυμος Ιερά Μονή. Θεσσαλονίκη 1950 (σελ. 32 μετ' εικόνων).
- † *Μητροπολίτου Σάμου Ειρηναίου* Αι ιδιάζουσαι μορφαι 'Ανατολικής και Δυτικής 'Εκκλησίας. Τό νόημα της 'Ορθοδοξίας. 'Αθήναι 1950 (σελ. 33).
- Π. Ν. Τρεμπέλα* 'Υπόμνημα εις τό κατά Ματθαίον Εύαγγέλιον. 'Εκδοσις 'Αδελφότητος θεολόγων ή «Ζωή». 'Αθήναι 1951 (σελ. 531).
- Έμμ. Ι. Έμμανουήλ*, Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, Λόγοι, προσφωνήσεις και λογοδοσία 1949—1950. 'Αθήναι (σελ. 56).
- Μεθοδίου Κοντοστάνου* Μητροπολίτου Κερκύρας και Παξών, Οι δύο τάφοι. Διήγημα πρωτότυπον από την εποχήν του Νέρωνος. Κέρκυρα 1950 (σελ. 168).
- Του αυτού* Παναγιώτης Ποταγός. 'Ιστορική μονογραφία. Κέρκυρα 1950 (σ. 43).
- Του αυτού* 'Η παλλαϊκή έκδήλωσις έν Κερκύρα ύπερ της ένώσεως της ελληνικής Κύπρου μετά της έλευθέρου Ελλάδος. 'Ανάτυπον έκ του περιοδικού «'Αγ. 'Ιάσων και Σωσίπατρος». Κέρκυρα 1950 (σ. 16).
- Του αυτού* 'Ο έορτασμός της παγκοσμίου ημέρας ύγείας έν Κερκύρα, 'Ανάτυπον έκ του αυτού περιοδικού. Κέρκυρα 1950 (σ. 16).
- Μιχαήλ Ι. Γαλανού* (†) Οι Βίοι των άγιων. Τεύχος Ζ', Μην 'Ιούλιος. Βιβλιοθήκη 'Αποστολικής Διακονίας άρθ. 30. 'Αθήναι 1950.
- 'Εγκόλπιον 'Ημερολόγιον «'Εκκλησιαστικού Φάρου» (του Πατριαρχείου 'Αλεξανδρείας) του 1951, Τόμος ΜΑ'. 'Αλεξάνδρεια.
- Κ. Δοβορνιότου* (†) Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, *Νικήτα 'Ηρακλείας* 'Ερμηνεία εις λόγους Γρηγορίου Ναζιανζηνού. 'Επιμελεία *Ιωάννου Ν. Καρμίου* Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών. 'Ανάτυπον έκ της «Θεολογίας» (1950). 'Αθήναι 1950 (σελ. 33).
- Άρχιμ. Μελετίου Γαλανοπούλου* Διευθυντού Πατριάρχου 'Εκκλησίης. Σχολής, 'Η ποιη ή μέσον άγωγής. Τύποις Κρατικού Τυπογραφείου Δωδεκανήσου 1950 (σ. 24).
- † *Μητροπολίτου Κίτρους Κωνσταντίνου Γ. Κοιδάκη* Διδασκάλου της όρθόδοξου Θεολογίας, 'Αγία Γραφή, ήτοι σχηματισμός αυτής και λοιπά ζητήματα άφορώντα εις αυτήν. Πρός χρήσιν των Κατηχ. Σχολείων και λοιπών χριστιανών. 'Εκδοσις του έν Κατερίνη Παραρτήματος της 'Αποστολικής Διακονίας. Θεσσαλονίκη (σελ. 106).
- Archimandrita Benedictos Katsanevakis*, Rettore della Chiesa Ellenica orthodoxa di Napoli. Maria di Nazaret. Napoli, Presso la Chiesa dei SS. Pietro e Paolo dei notionali Elleni, 1950 (σελ. 69).
- Γερασίμου Ι. Κοιδάκη* τακτικού καθηγητού της Γεν. 'Εκκλησίης. 'Ιστορίας έν τη Θεολογική Σχολή, 'Η άρσις του βουλγαρικού σχίσματος 1930—35 και 1945. Συμβολή εις την σύγχρονον Γεν. 'Εκκλησίης. 'Ιστορίαν. 'Ανάτυπον έκ της 'Επιστημονικής 'Επετηρίδος της Θεολογ. Σχολής του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1950 (σελ. 111).
- Του αυτού* 'Η καθολική όρθοδοξία του έλληνισμού και ή άρσις του βουλγαρικού σχίσματος. Λόγος ρηθείς τη 30 'Ιαν. 1950 έν τη μεγάλη αίθούση των τελετών κατά την έορτήν των Τριών 'Ιεραρχών κατ' έντολήν της Συγκλήτου. Θεσσαλονίκη 1950.
- Νύση Μεταξά Μεσσηνέξη* Τό Αίγιον στον άγωνα. 'Επιλογή ανεκδότων έγγραφών της ελληνικής έπαναστάσεως. 'Εκδόσεις «'Αλφα» Ι. Μ. Σκαζίκη (σ. 125).
- Του αυτού* 'Ο Γεώργιος Σταθρος από την 'Επανάσταση έως την 'Ίδρυση της 'Εθνικής Τραπέζης (1821—1841). 'Εκδόσεις «'Αλφα» Ι. Μ. Σκαζίκη (σ. 46).
- Δουλιανού Δεπούνη* Οι 'Αραμαίοι. Βόλος 1950 (σελίδες 87).

'Εκδόσεις «'Η Δαμασκός»:

- Γ. Βερίτη* Με την αγωγή. Ποιήματα (σελ. 95).
- Χριστιανισμός και Πολιτική*. Τρία άρθρα από τό περιοδικό «'Ακτίνας»: Τό νόημα της 'Εποχής μας. Χριστιανισμός και Πολιτική, Χριστιανισμός και Κομμουνισμός. 'Αθήναι 1947 (σελ. 36).
- Σώτου Χονδροπούλου* Καινούργια Γη. Διηγήματα. 'Αθήναι 1947 (σελ. 141).
- Γ. Βερίτη* 'Η όδη του 'Αγαπητού. Ποιήματα. 'Αθήναι 1947 (σελ. 82).
- Τό τραγούδι του παιδιού*. 'Ανθολογία της «Δαμασκού». Τόμος πρώτος. 'Αθήναι 1949 (σελ. 173).
- Thomas Stern Eliot* Φόνος στη Μητρόπολη (Murder in the Cathedral), Μετάφρ. *Άντ. Ζαχαροπούλου*. 'Αθήναι 1949 (σελ. 120).
- Γ. Βερίτη* 'Όταν άνθίζουν τά κρίνα. Ποιήματα. 'Αθήναι 1950 (σελ. 115).
- Edmond Rochedieu* Ψυχολογία και πνευματική ζωή. Μετάφρ. *Δημητρίου Χαροκόπου*, 'Αθήναι 1950 (σελ. 164).
- Γ. Βερίτη* Στις πηγές των ύδάτων. Ποιήματα. 'Αθήναι 1950 (σελ. 119).
- Lloyd C. Douglas* 'Ο χιτών. Μυθιστόρημα. Μετάφρ. *Γιάννη Λάμψα*. Δεύτερη έκδοσις. 'Αθήναι 1950 (σ. 438).
- Towards a Christian Civilization*. A Draft issued by the Christian Union of professional men of Greece. The «Damascus» Publications. Athens 1950 (σελ. 270).

*Π. Ν. Πιπινέλη* 'Η 'Ελλάς και αι ιδεολογικαι αντιθέσεις 'Ανατολής και Δύσεως. 'Ομιλία. Πρόλογος *Ν. Ροντήρη* Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου 'Αθηνών. 'Αθήναι 1950 (σελ. 16).

*Memorial Louis Petit*. Mélanges d'Histoire et d'Archéologie Byzantines. Archives de l'Orient Chrétien I. Institut Français d'Études Byzantines. Bucarest 1948 (σελ. 426).

*Πέτρου Γ. Βάλληδα* και *Νικολάου Ι. Παναζοπούλου* Συμβολή εις τά περι μισθώσεως κατά τό αρχαίον έλληνικόν Δίκαιον. ('Επιγραφή μισθώσεως του 4ου π. Χ. αϊώνος). Πραγματεία της 'Ακαδημίας 'Αθηνών. 'Αθήναι, Γραφείον Δημοσιευμάτων 'Ακαδημίας 'Αθηνών, 1948 (4ον, σ. 23).

*Νικολάου Ι. Παναζοπούλου* Γένεσις και άνέλιξις του ελληνικού Δικαίου μέχρι του 'Αστικού Κώδικος. 'Αθήναι 1949 (σ. 55).

*Του αυτού* Οι θεμελιωται του Νεοελληνικού Δικαίου. Α' 'Ο 'Ιωάννης Γενατάς και ή όργανώσις της δικαιοσύνης επί Καποδιστρίου. 'Αθήναι 1949 (σ. 26).

*Νίκου Καρυσιώτη, 'Ανδρέα Δεβαντή, Γιάννη Νούσια* Χαρούμενες φωνές. 44 άσματα θρησκευτικού, ήθικοπλαστικού και έθνικο περιεχομένου διά τους μαθητάς των δημοσίων και των κατηχητικών σχολείων, τινισμένα εις την ευρωπαϊκήν και την βυζαντινήν μουσικήν (δύο τεύχη). 'Εκδοσις—πολυτελής—της 'Αποστολικής Διακονίας της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος, διά του έκδοτικού Οίκου «'Αστήρ» 'Αλ. και Ε. Παπαδημητρίου. 'Αθήναι 1950 (Τιμή έκάστου τεύχους 18.000 δρχ.).

*Γεωργίου Β. Τούλια* πτυχ. Θεολογίας των Πανεπιστημίων 'Αθηνών και Βελιγραδίου, καθηγ. του Γυμνασίου Νικαίας, 'Ο χαρακτήρ της 'Εκκλησίας της Βοσνίας κατά τον μεσαίωνα. 'Εναίσιμος επί διδακτορία διατριβή ύποβληθείσα εις την Θεολογ. Σχολήν του Πανεπιστημίου 'Αθηνών. 'Αθήναι 1950 (σελ. 88).

*Άρχιμ. Τιμοθέου Έμμ. Ματθαϊάκη* 'Ακολουθία και βίος του άγιου ένδόξου άποστόλου Τιμοθέου (κβ' 'Ιανουαρίου). 'Αθήναι 1951 (σελ. 33, μετ' εικόνος).

Περιγραφή της κατά τό σωτήριον έτος 1823 εύρέσεως της θαυματουργού εικόνας της Εύαγγελιστρίας έν Τήνω. 1950 (Μετά της 'Ακολουθίας της εύρέσεως, σελ. 48).

*Βασίλειου Μ. Βέλλα* Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, 'Απάνθισμα ρητών της Παλαιάς Διαθήκης.

Πρὸς χρῆσιν ἐν τῷ θ. Κηρύγματι. (Μεθ' ἐρμηνευτικῶν ὑποσημειώσεων). Ἀθήναι 1951 (Σελ. 250).

John N. Karmiris Professor in the University of Athens, The Schism of the Roman Church. Reprinted from «Theologia». Athens 1950 (Σελ. 67).

Μ. Ι. Μανούσακα Ὁ ὕπ' ἀρθ. 1254 παρισινὸς ἐλληνικὸς κώδιξ καὶ ἡ χειρόγραφος παράδοσις τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Μελετίου Πηγᾶ. Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Ἀνάτυπον ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου. Ἀθήναι 1951. (Σελ. 26, τέταρτον).

## [2] ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7 παράγραφ., α-γ, τοῦ Καταστατικοῦ (1944) τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινοτήτος Νέας Νοτίας Ουαλίας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι ἐφημεριακὴν θέσιν ἐν Σίδνεϋ Ἀυστραλίας, ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀγάμων Θεολόγων Κληρικῶν (Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων).

Οἱ βουλόμενοι δεῖν νὰ υποβάλωσι πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν (Bishopscourt, 5 Bradley St., Randwick SYDNEY, N.S.W. Australia) αἴτησιν εἰς διπλοῦν καὶ πιστοποιητικὰ 1) ὀνοματεπωνύμου καὶ τόπου γενήσεως, 2) ἡλικίας, 3) σπουδῶν καὶ προσόντων, 4) ὑπηρεσιῶν, 5) ἀνεπιλήπτου χαρακτῆρος καὶ βαθείας ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως.

Ἡ αἴτησις δεῖν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τεσσάρων μικρῶν φωτογραφιῶν καὶ δλων τῶν στοιχείων πρὸς πρόσκλησιν (ἦτοι, ὀνοματεπωνύμου γονέων, καταγωγῆς τῶν, διαμονῆς αὐτοῦντος καὶ γονέων, ἀναστήματος, πιστοποιητικοῦ ἱατροῦ περὶ ἀριστελείας καὶ ὑγείας).

Θὰ προτιμηθῶσιν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἑλαττον τῶν 34, οὐχὶ δὲ μεγαλύτερην τῶν 42, ἐντρίβεις περὶ τὸ κήρυγμα, ὡς καὶ οἱ γνωρίζοντες βεβαιωμένως τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ἀγνωστοὶ τὸν τιμᾶριθμον τῆς ζωῆς καὶ δυσκολευόμενοι νὰ καθορίσωσι τὴν μισθοδοσίαν ἢν θὰ ἤθελον, δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὸν καθορισμὸν τῆς μισθοδοσίας καὶ ἀποδοχῶν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν.

Ὁ διορισθησόμενος θὰ καταβῆ, μετὰ τὴν ἀφίξιν καὶ ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του, διὰ μικρῶν μηνιαίων δόσεων, τὰ ἐξοδα τῶν ναύλων του (εἴτε διὰ πλοίου εἴτε ἀεροπορικῶς), θὰ ὑπόκειται δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς μετάθεσιν εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Θεοσάστου ἡμῶν Ἑπαρχίας.

Ὁ χρόνος ὑποβολῆς αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κλείει τὴν 31ην Μαρτίου 1951.

Ἐν Σύνεδρῳ τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 1950.

† Ὁ Ἀυστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας  
ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Συνδρομὰ καὶ ἐμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς: Πρὸς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», Ἀθῆνας (Κ), ὁδὸς Φιλοθέης 19. Τηλέφ. 27.689.

Αἰδεσιμωτάτους Παντελῆν Ταχτατζῆν Ἱβηρα Νιγρίτης Πολύκαρπον ΧΜιχαήλ Παλαιοχώριον Πλωμαρίου Γεώργιον Χουλιάρην Πράμαντα Ἀντών. Ζορμπᾶν Λούτσιον Γεώργιον Οἰκονόμου Πηγᾶ Ἀρτης πρῶτη φορὰν λαμβάνοντες γινώσκιν τῶν διευθύνσεών σας, σὰς στέλλομεν τὸν τόμον τοῦ 1950 ἐφεξῆς θὰ λαμβάνετε τὸ φύλλον τακτικῶς. — Αἰδεσιμωτάτους Ἀναστά. Παπαδόπουλον Παλ. Κοκκιγιάν Ἀγαπητὸν Καναβάκην Πανασσὸν Καινουργιοῦ Δημ. Βάσσην Πρόβεξαν αἱ διευθύνσεις σας ἐτακτοποιήθησαν. — κ. Ἰω. Λαδᾶν Θεσσαλονικίην ἐνεγράφητε φύλλα στέλλοντα ἢ ἐπιταγὴ ἐλήφθη μόλις πρὸ ἐφθήμερου. — κ. Κ. Παναγιώτου Βαθῶ Σάμου ἐνεγράφητε φύλλα ἀπεστάλησαν. — Ἱ. Μητρόπολιν Κερκύρας οἱ ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας σημειούμενοι ἐνεγράφησαν ἐκ τῶν φύλων στέλλοντα πρὸς αὐτοὺς μόνον ὅσα ὑπάρχουν. — κ. Θεόδ. Τζεδάκη Ἡράκλειον Κρήτης σὰς στέλλοντα τὰ μὴ ληφθέντα φύλλα τοῦ παρ. ἔτους τὰ παρ' ἡμῶν περισσὰ μᾶς ἐπιστρέψετε ὅταν εὐκολυνθῆτε. — Αἰδ. Προκόπιον Διαμαντῆν Βασιλικὰ ἤρχισεν ἢ ἀποστολὴ τῆς «Ἐκκλησίας» ἀπὸ 1 Ἰαν.— Αἰδ. Νικόλ. Γεώτην De Moines.

συνδρομῇ τοῦ 1951 ἐλήφθη — Αἰδ. Τρόφ. Κατούλαν Κάτω Κολλιναί τὰ ζητηθέντα φύλλα στέλλοντα γράφομεν. — κ. Μ. Τριανταφύλλου Θεσσαλονικίην συνδρομῇ ἐλήφθη. — κ. Θ. Ὁθωναίων Πάτρας συνδρομῇ ἐλήφθη τὸ ζητηθέν φύλλον ἐστάλη.

## = Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

### ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

#### † Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Ν. Φαλήρω ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου διὰ κανονικῆς καὶ νομίμου ἐκλογῆς, συνωδᾶ τοῖς ἀρθροῖς 45 καὶ ἐξῆς τοῦ «περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημεριῶν» Ἀ. Ν. 2200)40, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων καὶ διαταγμάτων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημεριακῆς θέσεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων. Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1951.

† Ὁ Ἀθηνῶν Σπυρίδων

#### † Ἱ. Μητρόπολις Κалаβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Δουμηνῶν τακτικοῦ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημεριῶν» προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἀγίου τῇ 29 Ἰανουαρίου 1951

† Ὁ Κалаβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Ἀγαθόνικος

#### † Ἱ. Μητρόπολις Καστορίας.

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ἀ. Ν. 2200/1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημεριῶν» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα ὡς καὶ τὰ κανονικὰ τοιαῦτα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν κατάληψιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) ἄγ. Ἄννης, 2) Ἀετοῦ, 3) Βαλτονερίου, 4) Βιρυκοῦ, 5) Βασιλειάδος, 6) Βαψωρίου, 7) Βέργας, 8) Γάβρου, 9) Ἀποσκέπου, 10) Δενδροχωρίου, 11) Διποταμίας, 12) Ἱεροπηγῆς, 13) Καλῆς Βρύσης, 14) Καστανοφύτου, 15) Κομνηνάδων, 16) Κάτω Κρανίωνος, 17) Κρυσταλλοπηγῆς, 18) Λακκωμάτων, 19) Μακροχωρίου, 20) Μελισσοτόπου, 21) Μονοπόλου, 22) Πεδινοῦ, 24) Περικοπῆς, 24) Σλημνίτης, 26) Σταυροποτάμου, 27) Στενῶν καὶ 28) Τριγώνου. Ἐν Καστορίᾳ τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου 1951

† Ὁ Καστορίας Νικηφόρος.

## “ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΔΕΛΤΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Ἐδέσσης - Πέλλης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Κερκύρας - Παξῶν ΜΕΘΟΔΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣ

Ἐν Ἀθήναις Τύποις «Φοῖνικος» Λεωνάτου 4.